

KLAANI

2025-2026

klaani

sukuyhteisö, joka katsoo polveutuvansa yhteisestä kantaisästä

perhekunta, suku, ryhmä-, kuppikunta, klikki

kielitoimistonsanakirja.fi

Toimituskunta

Iida Liikanen 24D

Väinö Louekari

Kaisu Mäki

Heikki Pöykkö

Etukannen kuva: Aurora Leinonen 24B

Takakannen kuva: Venla Koivula 23E

<https://www.ouka.fi/laanilan-lukio>

<https://www.instagram.com/laanilanlukio/>

Laanilan lukio
Hintantie 66
90650 Oulu

Erasmus+
Enriching lives, opening minds.

EUROPEAN UNION

SISÄLLYS

REHTORIN PUHEENVUORO Toivo on syvin voimamme
Timo Kärkkäinen

JUHLAT Kevään 2025 ylioppilaan puhe
Otto Passoja

JUHLAT Syksyn 2025 ylioppilaan puhe
Sanni Vakkala

JUHLAT Juhlapuhe itsenäisyysjuhlassa 5.12.2025
Susa Vikeväkorva

JUHLAT Rehtorin puhe ylioppilasjuhlassa 5.12.2025
Timo Kärkkäinen

JUHLAT Riemuylioppilaan tervehdys uusille ylioppilaille 2026
Tarja Viinamäki-Mäläskä

YLIOPPILAAT Syksy 2025

YLIOPPILAAT Kevät 2026

LUKUVUODEN PÄÄTÖS Stipendit kevät 2026

JUHLAT Wanhat 2026

JUHLAT Penkkarit 2026

OPPIVA YHTEISÖ Tapahtumakalenteri

HAASTATTELU Klaanin toimitus haastattelee eläköityvää

HAASTATTELU Vuoden paras ohjaaja
Kaisu Mäki

HAASTATTELU Etappina kolmosvuosi
Iida Liikanen

HAASTATTELU Opinto-ohjaaja Susanna Maskulainen

HAASTATTELU Musiikinopettaja Tuomas Kellokoski

VALIOTEKSTI Kannattaako prinsessasatua toivoa?
Helli Aartkoski 23A

OPPIVA YHTEISÖ Unesco toiminnan merkitys löytyy yhteistyöstä
Uneso-lähettiläät Aino, Lilja ja Viivi

OPPIVA YHTEISÖ Lumihiihtoleiden tähtikartta
Natalia Uutela (koonti), opiskelijat ja oppilaat (runot)

OPPIVA YHTEISÖ Yö koulussa yökoulussa

Kaisu Mäki

OPPIVA YHTEISÖ Laanilan remontit: monivaiheinen investointi sivistykseen
Timo Kärkkäinen

OPPIVA YHTEISÖ Historian ja uskonnon opiskelijat toukokuisella kulttuuriretkellä
Keminmaassa ja Kemissä
Noora Tala-Kopperoinen, Jonna Svartström ja Tapio Lindholm

OPPIVA YHTEISÖ Kiekko seuraa englannin kurssilla
Iida Liikanen

OPPIVA YHTEISÖ Kevättä ja kulttuuria Helsingissä 22.–24.4.2026
Hermann, Alvar, Helmi, Jutta, Runo, Ines, Aleks, Joana, Nelle, Verner, Kaarle, Julius, Juho, Helmi,
Hanna, Mikael, Patrick, Riikka-Maria ja Kaisu

HYVINVOINTI Ollaan kavereita eikä kiusaajia!
Natalia Uutela

HYVINVOINTI Irtiotto mediasta
Iida Liikanen

HYVINVOINTI Liikkeellä koulussa ja kotona
likka Jurvakainen ja Tommie Leinonen

KANSAINVÄLINEN LAANILA Miksi lähteä mukaan Erasmus-matkaan?
Fanni Keränen

KANSAINVÄLINEN LAANILA Maata pitkin Eurooppaan
Kaisu Mäki

KANSAINVÄLINEN LAANILA Leipzig, Saksa 2026
Minea Koistinen ja Leo Geister

KANSAINVÄLINEN LAANILA An Exchange Year in the Land of white and blue
Iida Liikanen

KANSAINVÄLINEN LAANILA Young Nordplus Voices on Oulu and Europe
Tiina Fredriksson & opiskelijat

KANSAINVÄLINEN LAANILA Erasmus+, italialaiset Oulussa 11.–18.4.2026
Saana Kuutti ja Vilma Honkalampi

Digihyvinvoinnin ja digihyvinvointiosaamisen edistäminen kouluissa -unlogged

RYHMÄKUVAT

REHTORIN PUHEENVUORO Toivo on syvin voimamme

Timo Kärkkäinen

Laanilan lukion 69. toimintavuosi on ollut tärkeä ja tapahtumarikas. Lukuvuoden alkaessa opiskelijoita oli 430. Heistä 123 on valmistunut ylioppilaaksi: joulukuussa 25 ja nyt touku-kuussa 98 uutta isänmaan toivoa. Lukumäärä on koulumme historian suurin, mikä yksistään tekee lukuvuodesta erityisen. Sydämelliset onnittelut jokaiselle valmistuneelle! Te muistutatte meitä siitä, että tulevaisuutta on ja sitä rakennetaan askel kerrallaan, yhdessä.

Tämä lukuvuosi on ollut erityinen myös siksi, että se on viimeinen yhteinen Laanilan yläasteen kanssa. Kahden koulun jaettu arki on tuonut kouluympäristöömme paljon hyvää: ammatillista osaamista, työtoveruutta, yhteistyötä ja yhteisöllisyyttä. Se, mikä on ollut hyvää ja kestävä, kulkee mukana myös tulevaisuuteen. Osallisuus, turvallisuus ja toivo eivät synny rakennuksista, vaan ihmisistä, ja siksi niiden voima säilyy muutoksista huolimatta.

Tähän kevääseen liittyy myös haikeutta, kun pitkäaikainen historian ja yhteiskuntaopin lehtori Väinö Louekari siirtyy eläkkeelle. Työuran merkitystä ei mitata vain palvelusvuosissa, vaan siinä jäljessä, jonka opettaja jättää opiskelijoihin, kollegoihin ja koko kouluyhteisöön. Haluan lausua, Väinö, lämpimän kiitoksen arvokkaasta työstäsi: sitoutuneisuudesta, viisaudesta ja inspiroivista keskusteluista. Olet luonut toivoa moneen arkiamuun.

Tänä lukuvuonna olemme puhuneet paljon tekoälystä, sen mahdollisuuksista ja sen herättämistä huolista. Tekoäly haastaa meidät pohtimaan, mitä osaaminen, vastuu ja inhimillinen harkinta merkitsevät nopeasti muuttuvassa maailmassa. Koulun tehtävä on tässäkin olla toivontuoja ja suunnannäyttävä. Meidän tulee ohjata nuoria ja oppia itsekin käyttämään uusia teknologioita viisaasti, kriittisesti ja eettisesti, jotta ne palvelevat oppimista ja sivistystä – ja vaikkapa Klaani-puheenvuoron työstämistä.

Elämme ajassa, jossa epävarmuus näkyy uutisissa ja tuntuu eritoten nuorten elämässä. Tuore nuorisobarometri kertoo, että moni nuori kokee epävarmuutta, yksinäisyyttä ja huolta tulevasta. Jos milloin niin nyt koulun pitää olla paikka, jossa maailmaa opitaan ymmärtämään, jossa vaikeitakin asioita voidaan kohdata yhdessä ja jossa toivosta puhutaan ääneen ja rohkeasti. Toivo ei tarkoita sitä, että ongelmia ei olisi. Se tarkoittaa sisäistä voimaa, joka auttaa vaikeuksienkin keskellä näkemään suunnan ja antaa syyn jatkaa eteenpäin.

Vaikka maailman tilanne on vakava, meidän on nähtävä myös omat vahvuutemme. Suomessa ja Rakkauden Laanilassa on osaamista, koulutusta, demokratiaa ja kykyä uudistua. Koulun tehtävä ei ole vain opettaa tietoja ja taitoja, vaan myös vahvistaa luottamusta, osallisuutta, toimijuutta ja uskoa tulevaan. Kantavin toivo syntyy siitä, että jokainen nuori tulee nähdyksi, kuulluksi ja inhimillisesti kohdatuksi omana arvokkaana itsenään. Niin kauan kuin pidämme huolta toisistamme, pidämme huolta myös tulevaisuudesta.

Kiitos lukuvuodesta 2025–2026! Virkistävää kesää nuorille ja varttuneille isänmaan toivoille!

JUHLAT Kevään 2025 ylioppilaan puhe

Otto Passoja

Hyvät juhlavieraat, rehtori, opettajat, vanhemmat, riemuylioppilaat, sekä tietysti päiväsankarit, tänään valmistuvat ylioppilaat.

Matka, joka alkoi, kun ensimmäisen kerran kävelimme kouluun liian suuret reput selässämme, huipentuu tähän hetkeen. Me olemme valmistuneet ylioppilaiksi!

Olemme tehneet kovan työn - jokainen.

Osan muistoissa korostuvat varmasti enimmäkseen juhliminen ja hauskanpito, eikä lukio jälkikäteen tunnu kovin työläältä. Ylioppilaaksi ei kuitenkaan pääse vain hengaillemalla ja vaikka meillä on ollut hauskaa, on jokainen varmasti panostanut yokeiksiin, ja jännittänyt tuloksia. Olemme kaikki lakkimme ansainneet!

Hyvät ylioppilaat, toivon, että teillekin jäisi kolmesta viime vuodesta käteen muutakin kuin ylioppilastodistus: Ihmissuhteita, ystäviä, elämyksiä.

Uskon, että me kaikki muistamme Laanilaa lämmöllä, sillä tässä meillä istuu täysin ainutlaatuinen porukka. Tähän joukkoon mahtuu tyyppejä, jotka päätyvät vessatauolla kesken oppitunnin Hoplopiin, tai jotka onnistuvat pitämään kokonaisen yöjunan heireillä ja jotka syövät mämmiä YO-kokeessa. Tähän porukkaan mahtuu kaikenlaiset ja tämä porukka kuitenkin kantaa vastuunsa.

Tässä porukassa Laanilan hyvä ilmapiiri ei myöskään ole cliché. Teissä näkee poikkeuksellista vastaanottavaisuutta ja yhteenkuuluvuutta, jota on hiottu Rukan reissuilla, Lukiobileissa, vanhojentansseissa, penkkareissa ja AGT:lla, mutta myös kellarissa, monitoimitilassa ja Hintan Salella.

Parempaa seuraa ei löydä mistään!

Tänään tiemme kuitenkin erkanevat, on aika kääntää sivua. Mihin tahansa maailman tuulet meidät kuljettaakin, me varmasti muistamme, mistä olemme. Ei unohdeta vanhoja ystäviä, ei unohdeta Laanilaa!

Hyödyntäkää opettajien päähänne takomaa tietoa, ettette turhaan istuneet täällä kolme vuotta. Olkaa rohkeita, heittäytykää, omistautukaa, niin teistä on mihin vaan.

Nyt, kun maailma aukeaa, ei oman polun löytäminen ole välttämättä suoraviivaista. Se ei kuitenkaan löydy kuin etsimällä, joten elämä kannattaa ottaa seikkailun kannalta. Pidetään lippu korkealla!

Juhlimme tänään ylioppilaita, mutta täytyy muistaa, että kukaan meistä tuskin olisi tässä ilman apua. Haluan kiittää maailman parhaita opettajia ammattitaitoisesta ja kärsivällisestä opeuksesta ja henkisestä tuesta, joita olette meille antaneet. Jäämme kaipaamaan teitä ja muistellemme varmasti vanhanakin teitä lämmöllä!

Kiitos tuesta myös rehtori Timolle! Kiitos henkilökunnalle ja koko Laanilan väelle, te teitte päivistämme hauskoja. Kiitos oppilaskunnan hallitukselle ikimuistoisten tapahtumien järjestämisestä. Kiitos myös vanhemmille tuesta ja läsnäolosta. Erityiskiitos pizzeria Ninville!

Hyvät ylioppilaat, tänään on tilipäivä! On aika nauttia!

Roope Nikula 25B

JUHLAT Syksyn 2025 ylioppilaan puhe

Sanni Vakkala

Hyvät opettajat, koulun henkilökunta, juhlaväki sekä tietysti te, muiden edessä komeilevat, ylioppineet yliabit.

Tänään, kuten minä tahansa muunakin tavanomaisena päivänä, olemme heränneet ja laahustaneet suorittamaan tuttuja aamun askareita. Kuitenkin poiketen tavallisesta harmaasta arkipäivästä, olemme kokoontuneet tähän saliin juhlistamaan meitä, uunituoreita ylioppilaita. Tähän päivään päätämme yhteisen matkamme – ja vaikka tunteita on tällä hetkellä epäilemättä laidasta laitaan, uskon, että monet meistä voivat nostaa päällimmäiseksi kiitollisuuden. Tai jos ei ihan päällimmäiseksi, niin sitten ainakin istumaan nätisti sen vatsan pohjalla mylläävän jännityksen viereen.

Yhteinen matkamme alkoi, kun astuimme kauhunsekaisin tuntein Laanilan ovista sisään tietämättöminä siitä, mitä oli edessä. Arkipäiväiseen sanastoomme alkoi yhtäkkiä kertyä uusia termejä, kuten periodit, kurssitaulukot sekä opintopisteet. Myös joillakin ennestään tutuilla sanoilla oli yllättävän paljon käyttöä lukioarjessa –valitettavasti edes 3,5 vuotta ei riittänyt selvittämään, mitä tällä ranskalaisella bulldoggilla oikein tarkoitetaan.

Lukion alussa jouduimme vielä etsimään paikkaamme uudessa yhteisössä. Emme kuitenkaan joutuneet räpiköimään virrassa yksin, sillä vierellämme on kulkenut sekä rakkaat läheisemme että Laanilan upea henkilökunta. Teidän tuellanne me uudet lukiolaiset opimme pian uimaan yhä syvemmille tiedon vesille. Läheisemme ovat olleet tukena niissä hetkissä, kun opiskelun tuottama kuormitus on alkanut tuntua liian raskaalta. Teihin olemme voineet turvautua aina tarpeen tullen. Opettajiemme kanssa taas olemme päässeet sukeltamaan niin yhteiskuntaamme muovanneiden historiallisten tapahtumien maailmaan kuin matemaattisten pulmien sokkeloiseen labyrinttiin. Tietysti olemme myös päässeet tanssiin Rasputinia ruotsintunneilla.

Kiitos siitä, että olette puskeneet meitä eteenpäin, kun olemme itse olleet epätoivon partaalla. Kiitos siitä, että ette koskaan luovuttaneet meidän suhteemme, vaan jaksoitte uskoa meihin myös silloin, kun emme itse siihen pystyneet. Kiitos siitä, että olette luoneet yhteisön, jonka muiston lämpöön voimme palata aina silloinkin, kun hiuksemme ovat jo harmaantuneet. Ilman teitä myöskään tämä päivä ei olisi toteutunut. Siksi haluan kiittää jo-

kaista teistä teidän välittävästä asenteestanne sekä ajoittain tarpeeseen tulleista lehmänhermoistanne. Voin itsekin näin jälkeenpäin myöntää, että meissä ylioppilaisissa on ollut ajoittain kestettävää. Kysykää vaikka meidän ihanilta opinto-ohjaajiltamme, jotka ovat epäilemättä joutuneet stressaamaan opintopisteistämme enemmän kuin me itse.

Suurin kiitos kuuluu kuitenkin teille, hyvät lukiotoverit, sillä te olette tehneet lukioajoista unohtumattomat. Olemme jakaneet yhdessä monia merkittäviä tapahtumia, kuten wanhat, penkkarit ja viimeisenä lakkiaiset. Eikä tietenkään sovi unohtaa lukiobileitä tai legendaarisiksi muodostuneita Rukan-reissuja, vaikka moni osallisista eivät niitä itsekään muista. Näistä merkittävistä päivistä huolimatta kiitollisin olen niistä tavallisista päivistä, jolloin olemme suunnistaneet yhdessä kursseilta toisille ja välillä myös tietoisesti eksyneet muille teille. Muistellessani lukiota palaan usein niihin abivuoden hyppytunteihin, jotka vietimme yhdessä pelaten biljardia ja puhuen ihan arkipäiväisistä jutuista. Te olette se tekijä, joka tekee tästä päivästä kaikesta ilosta huolimatta myös vaikean. Tämä haikeuden tunne on kuitenkin etuoikeus, sillä meillä on jotakin ikävöimisen arvoista.

Haluan onnitella teistä ylioppilaista jokaista tänä suurena päivänä, sillä me kaikki olemme saavuttaneet jotakin merkittävää. Haluan onnitella sitä ylioppilasta, joka ei vielä tiedä, mihin seuraava luku hänet vie. Haluan onnitella sitä ylioppilasta, joka ei ole tyytyväinen kirjoitusten tuloksiin. Haluan onnitella sitä ylioppilasta, joka on lukion ohella joutunut kamppailemaan myös muiden taistelujen kanssa – olivat ne sitten päänsisäisiä taikka polulla vastaan tulleita vastoinkäymisiä. Todellisuus on vaan se, ettei muu maailma pysähdy edes silloin, kun edessä on koeviikko tai kirjoitukset. Silti meistä jokainen on selvinnyt tänne asti. Olkoon tämä valkoinen lakki meidän tribuuttimme siitä.

Ella Keskitalo 24B

JUHLAT Juhlapuhe itsenäisyysjuhlassa 5.12.2025

Susa Vikeväkorva

Rakkaat laanilalaiset

Jos mummoni eläisi, hän olisi nyt 100-vuotias. Lapsuudessa kuulin usein tarinoita menneistä ajoista, mutta yhdestä teemasta mummoni vaiken ja vakavoitui aina: sota-ajoista. Kirjoitin mummoni tarinoita ylös jälkipolville, mutta ainoaakaan sotamuistoa niistä ei löydy, vaikka hän oli kokenut pikkulotta. Kipeitä, surullisia ja traumaattisia kokemuksia, joiden vaikutukset yltävät tähän päivään saakka, yli sukupolvien.

Puhumattomuus oli sen ajan keino selviytyä. Onneksi nykyään olemme viisaampia ja voimme jokainen osaltamme murtaa suomalaisten helmasynnin; puhumattomuuden. Luodaan tilaa puhumiselle, empatialle ja toisten kohtaamiselle. Se on modernia maanpuolustusta ja sisäisen turvallisuuden vahvistamista.

Sillä, hyvät kuulijat, tarvitsemme sitä tänä päivänä enemmän kuin koskaan. Martin Luther King sanoi, vapaa suomennos: "Kysymys ei ole harvojen väkivallasta, vaan monien hiljaisuudesta." Ei olla välinpitämättömiä kohdatessamme epäoikeudenmukaisuutta ja vääryyksiä.

Suurin osa Suomen itsenäisyyden puolesta taistelleista tai itsenäisyytemme saavuttamisessa edesauttaneista ei ole enää elossa. Kaikki kunnioitus, kiitos ja arvo kuuluu heille. Hienointa, mitä voimme tehdä heidän perintönsä muistolle, on ylläpitää ja kehittää Suomen vahvaa maanpuolustusta sekä sisäistä turvallisuutta.

Vielä pari vuotta sitten tuskin kukaan meistä olisi uskonut, millaisessa tilanteessa maailmamme olisi itsenäisyyspäivänä tänä päivänä. Venäjän meneillään oleva jatkuva ja laaja hyökkäys Ukrainaan on asettanut Suomenkin tilanteeseen, jossa maanpuolustuksellisia seikkoja on täytynyt tarkastella uudelleen.

Tämän päivän rikokset inhimillisyyttä kohtaan sekä sodat ja konfliktit maailmalla muistuttavat meitä siitä, että itsenäisyys ei ole itsestäänselvyys. Elämme aikaa, jossa tuntuu olevan enemmän kysymyksiä kuin vastauksia. Toivottavasti vastauksena niihin on edelleen se Rakkauden Laanila, missä minä olin silloin, kun opiskelin täällä.

EU on Suomen yksi tärkeimmistä turvallisuusyhteisöistä ja on tärkeää, että EU:ssa yhteisiä asioita syvennyttään käsittelemään ja ratkaisemaan eurooppalaisen yhteisön arvojen mukaisesti. Näitä arvoja ovat mm. oikeus- ja ihmisoikeuksien puolustaminen ja edistäminen, mitkä tarvitsevat määrätietoisia liittolaisia. Toinen on Nato-jäsenyys. Se on vahvin lisäturva sen puolesta, ettei Suomi enää koskaan joutuisi sotaan.

Mannerheim kirjoitti talvisodan päättymisen päiväkäskyssä: "Poltetut kaupunkimme ja rautioitettut kylämme kaukana rintaman takana aina länsirajoillamme saakka ovat näkyvänä todistuksena siitä, mitä tämä kansa on kuluneina kuukausina saanut kestää." Suomi on rakennettu sitkeydestä.

Hyvät laanilaiset, niin entiset ajat kuin nykyaika vaativat meiltä paljon, mutta myös kasvatavat resilienssiä. Resilienssi on pysyvää kykyä pysyä toimintakykyisenä vaikeissa muutostilanteissa ja paluuta niistä. Sekä henkilökohtaiset että yhteiskunnalliset kriisit ovat usein koe-tinkiviä, jotka loppujen lopuksi kasvattavat selviytymiskykyämme. On hyvä muistaa, että tilanteessa kuin tilanteessa, taakka on helpompi kantaa yhdessä. Meitä kannattelee perhe, yhteisö, kaupunki ja yhteiskunta.

Kuten todettua, Euroopan ja koko maailman tapahtumien valossa maanpuolustuksen merkitys on terävöitynyt entisestään. Kriisitilanteessa tarvitsemme ihmisiä, jotka ovat valmiita toimimaan kotimaamme puolesta. Rauhallisena aikana maanpuolustuksessa on kyse turvaamisesta ja varautumisesta, huoltovarmuuden varmistamisesta. Kriisiaikana kyse on rohkeudesta, sitoutumisesta ja luottamuksesta. Vaalimme ja edistämme turvallisuutta myös Oulussa. Turvallisuus syntyy arjessa – ihmisten kohtaamisissa ja yhteiskuntamme palveluissa, osallisuudessa ja siinä, että jokainen oululainen voi luottaa tulevaisuuteen. Siitä, että jokainen teistä nuorista tuntee voivansa luottaa tulevaisuuteen.

Olkaamme kiitollisia siitä, että rauhan ajat ovat kantaneet. Vaikka suurin osa meistä täällä olevista emme ole kokeneet sodan synkkyyttä, voimme tuntea musiikin, runojen ja kirjallisuuden kautta, kuinka maanpuolustuksellinen merkitys on kulkenut läpi Suomen historian. Se on arvo, joka läpäisee yhä meidän arkeamme ja identiteettiämme. Se merkitsee meille sitä, että arvostamme rauhaa ja turvallisuutta. Se merkitsee sitä, että arvostamme vapautta ja demokratiaa. Se merkitsee sitä, että arvostamme ihmisoikeuksia ja oikeudenmukaisuutta. Se merkitsee sitä, että arvostamme toisiamme ja yhteisöämme. Se merkitsee sitä, että arvostamme kotiamme ja isänmaatamme. Olkoon tämä itsenäisyyspäivä meille kaikille muistutus siitä, että rauha ja turvallisuus eivät ole itsestäänselviksiä, vaan ne vaativat jatkuvaa työtä ja ponnisteluja. Tehdään jokainen osamme, kotona, Oulussa, Suomessa ja maailmalla.

Susa Vikeväkorva on Oulun kaupunginvaltuuston jäsen ja vihreiden valtuustoryhmän puheenjohtaja sekä Laanilan alumni.

JUHLAT Rehtorin puhe ylioppilasjuhlassa 5.12.2026

Timo Kärkkäinen

Yhdessä

”Hyväntahtoinen aurinko katseli heitä. Se ei missään tapauksessa ollut heille vihainen. Kenties tunsu jonkinlaista myötätuntoakin heitä kohtaan. Aika velikultia.”

Arvoisa juhlaväki

Vietämme tätä ylioppilasjuhlaa itsenäisyyspäivän kynnyksellä. Suomi itsenäisenä valtiona täyttää huomenna 108 vuotta, ja meiltä valmistuu vuosilukuun 2025 sointuvasti 25 ylioppilasta.

Ehkä tunnistit lainauksen puheeni alusta, Väinö Linnan Tuntemattoman sotilaan loppusanat. Konekiväärikomppanian jatkosota oli sodittu. Itsenäisyys oli säilytetty, vaikka siitä olikin maksettu kova hinta.

3,5 vuoden lukiotaivalta on ehkä mautonta verrata sotakokemukseen, mutta yhteisöllisenä oppimiskokemuksena niistä voidaan löytää vastaavuuksia. Yhtä lailla Tuntemattoman sotilaan erilaiset persoonat havainnollistavat, miten myös lukioyhteisön rikkaus ja voima rakentuu toisistaan eroavista ihmisistä. Yksilöistä, jotka katsovat toisiaan hyväksyvästi.

Tuntematon sotilas kuvaa sodan todellisuutta ilman romantisoimista. Se herättää kysymyksiä sodan mielekkyydestä ja yksilön roolista kansallisen tai kansainvälisen päätöksenteon kohteissa. Kirjan henkilöhahmot taas edustavat erilaisia näkökulmia ja suhtautumistapoja elämään ja vallitseviin oloihin.

Muutama esimerkki kirjan henkilöistä. Joukossa on Rokka, suorasukainen kansanmies, joka suhtautuu sotaan käytännönläheisesti. Hän ei kunnioita muodollisuuksia, mutta on erinomainen sotilas. Porukasta löytyy iloinen ja sosiaalinen Hietanen, joka pitää yllä toverihenkeä. Hänen optimisminsa ja leikkisyytensä tuovat inhimillisyyttä sodan keskelle. Ryhmään kuuluu myös kyyninen ja kriittinen, usein pessimistinen Lahtinen. Hän nostaa esiin yhteiskunnallisen eriarvoisuuden ja sodan mielettömyyden teemoja.

Upseereista Kariluoto edustaa idealismia ja kunnianhimoa. Kasvava ristiriita ihanteiden ja todellisuuden välillä pakottaa hänet henkiseen kasvuun. Koskela taas symboloi johtajuutta, jossa kunnioitus ansaitaan enemmän rauhallisuudella ja oikeudenmukaisilla päätöksillä kuin arvovallalla.

Hyvät ylioppilaaksi valmistuvat

150 opintopisteen ja viiden ylioppilaskokeen rupeama on tullut päätökseen. Se on vaatinut teiltä opintojen suunnittelua, ajanhallintaa ja vastuunkantoa. Ylioppilaaksi pääsy on kestävyysmatka, joka on edellyttänyt pitkäjänteisyyttä ja sinnikkyyttä. Myös yhteistyötaitoja on tarvittu; kykyä ja rohkeutta pyytää ja antaa tukea.

Valkolakki ja todistukset kertovat, että olette saavuttaneet ylioppilastutkinnon edellyttämät tiedot ja taidot. Te itse tiedätte numeroita ja arvosanoja paremmin, mitkä ovat vahvuutenne ja missä tarvitsette harjoittelua. Ylioppilaaksi valmistuminen on yhden aikakauden päätös, mutta samalla lupa ja kehoitus jatkaa matkaa kohti uusia kokemuksia, opintoja ja työelämää. Yksi ylioppilasjuhlan sinetöimä peruuttamaton muutos on yhteisön hajoaminen. Lukiotaipa-
leenne on ollut vääjäämättä myös yhteisöllinen oppimiskokemus. Tuntemattoman sotilaan tapaan myös teidän vuosiluokastanne löytyy rokat, hietaset, lahtiset, kariluodot ja koskelat, monenlaiset ainutlaatuiset persoonat. Osa on ollut näkyvämmiin esillä, osa enemmän tarkkailijan roolissa. Jokaista on tarvittu ja jokainen on arvokas sinänsä.

Lukiokoulutuksen yksi hienous on, että se mahdollistaa yhteen tulemisen. Kasvokkain kohtaaminen, tunne kuulumisesta yhteen toisten kanssa ja kokemus osallisuudesta ovat henkilökohtaisen ja yhteiskunnallisen hyvinvoinnin kulmakiviä. Erilaiset ryhmätilanteet, tapahtumat ja juhlat avaavat mahdollisuuden oppia ja kehittyä yhdessä muiden kanssa. Yhteisöllisyys lisää psyykkistä hyvinvointia ja merkityksellisyyden kokemusta ja sillä on vaikutusta jopa fyysiseen terveyteen.

Vaikka yhteisö hajoaa, yhteys voi säilyä. Vaalikaa ystävyysuhteitanne. Hakeutukaa edelleen erilaisten ihmisten seuraan. Ensinäkemältä ei voi koskaan tietää, millainen ”velikulta” on milloinkin kohdalle sattunut. Joskus huomamme vasta jälkikäteen, miten tärkeä, rikastuttava rooli jokaisella ryhmän jäsenellä oli yhteisen matkan onnistumisen kannalta.

Hyvä juhlaväki

Aikaisemmin tällä viikolla parikymmentä 100 vuoden ikään ehtinyttä sotiemme veteraania kokoontui Presidentinlinnaan juhlimaan itsenäisyyttä. Heidän perintönsä moraalinen luonne kiteytyy sanaan **yhdessä**. *Yhdessä* painottaa yhteistyön, yhteisöllisyyden ja sosiaalisen tuen merkitystä ja voimaa hyvinvoinnin edistämässä.

Veteraanien perinnössä korostuvat uhrautuvaisuus, periksiantamattomuus, velvollisuudentunto, usko tulevaisuuteen, rauhan säilyttäminen, isänmaallisuus, oikeudenmukaisuus ja lähimmäisen huomioonottaminen. Noista arvoista jokainen on tärkeä ja kestää aikaa.

Meillä nykyisillä sukupolvilla on omat yksilölliset ja yhteiset vaikeutemme ja sotamme, jotka nekin on tärkeä kuvata ja kohdata ilman romantisoitua. Historiasta voisimme kuitenkin oppia ja oivaltaa, että kun rokat, hietaset, lahtiset, kariluodot ja koskelat yhdistävät voimansa ja taitonsa, viheliäisetkin ongelmat voidaan selättää. Jopa sovinnollinen rinnakkaiselo ihmisten ja kansakuntien kesken on mahdollista, kun asetamme rauhan säilyttämisen joka päivä etusijalle ajatuksissamme ja asenteissamme, sanoissamme ja teoissamme.

Mitä viheliäisempi ongelma, sitä enemmän tarvitaan yhdessä uhrautuvaisuutta eli epäitsekkyttä, kykyä asettaa yhteinen hyvä oman edun yläpuolelle. Siihen sisältyy lähimmäisten huomioonottaminen: toisten kunnioittaminen ja auttaminen, kohteliaisuus ja hyvä käytös. Ja siihen sisältyy usko tulevaisuuteen: luottamus ja tahto huolehtia, että myös tulevilla sukupolvilla on täällä hyvä elää.

Hyvät kuulijat

”Hyväntahtoinen aurinko katseli heitä. Se ei missään tapauksessa ollut heille vihainen. Kenties tunsikin jonkinlaista myötätuntoakin heitä kohtaan. Aika velikultia.”

Meitä on tässä juhlassa koolla upea joukko erilaisia yksilöitä, ja olen tunnistanutni joka puolella ymmärtäviä, myötätuntoisia, lempeitä ja ystävällisiä katseita. Erityisesti ne kohdistuvat teihin, rakkaat ylioppilaaksi valmistuvat.

Asialliset hommat on nyt hoidettu, on juhlan aika. Onnittelen teitä sydämeni pohjasta ja kiitän yhteisestä 3,5 vuoden matkasta teitä ja läheisiänne. Kiitos myös teille opettajat ja koko henkilökunta jalosta työstänne opiskelijoidemme parhaaksi. Yhdessä mekin olemme enemmän.

Valoisaa juhlapäivää, itsenäisyyspäivää ja adventin aikaa teille kaikille!

Antti Heikkinen 25E

JUHLAT Riemuylioppilaan tervehdys uusille ylioppilaille 2026

Tarja Viinamäki-Mäläskä

Tuulahdus 50 vuoden takaa

Puoli vuosisataa. Kuulostaa todella kaukaiselta, silti jotkut asiat ovat jääneet lukioajoista mieleen kuin eilinen päivä. Luokkakavereiden kesken oli rento tunnelma, hyvä fiilis. Opettajien ja oppilaiden välit olivat hyvin muodolliset. Opettaja puhuteltiin lehtoreiksi ja heitä teiteltiin. Lehtorin tullessa luokkaan noustiin ryhdikkäästi seisomaan ja istuttiin vasta luvan saatuamme. Lukion kolmannella luokalla saimme jostain syystä vapautuksen tuosta seisomaan nousemisesta. Muuta erityiskohtelua emme saaneet, mutta lehtorit tuntuivat suhtautuvan meihin hieman suopeammin viimeisen kouluvuotemme aikana. Joskus luotimme ehkä liikaakin lehtorikuntaan ilmaantuneeseen suopeuteen. Matematiikan lehtori Ossi Hiltunen oli yleensä hyvin kärsivällinen opettaja meille reaalinlinjan fysiikan ja lyhyen matematiikan opinnoissamme. Olikohan hänen ajatuksissaan, ettei meiltä voi kapustalla vaatia, jos lusi-kalla on annettu? Kerran hän kuitenkin jostain syystä hiiltyi meihin tyystin ja totesi, ettei täällä tarvitse istua. ”Ylioppilaslakin voi ostaa kaupasta kuka vain, ei siellä todistusta kysytä.” Olimme tosi noloina ja seurassimme ainakin lopputunnin ajan opetusta hyvin nöyrinä ja hiljaisina. Vieläkin hävettää, että Ossi Hiltunen joutui meihin hermostumaan.

Yllättäviä haasteitakin oli. Lehtori Ruth Mikkonen valmensi meitä äidinkielessä monin eri tavoin. Tuolloin yksi inhotuimmista asioista oli esitelmän pitäminen luokan edessä seisten. Kukaan valmisteli esitelmänsä miten parhaiten taisi. Harjoittelin omaani sinnikkäästi kotona peilin edessä. Hyvinhän se meni – yksin kotona. Luokan edessä luokkatovereita katsoen sain sanotuksi vain ”hyvät kuulijat”. Sen jälkeen en saanut katsettani irti paperista koko esityksen aikana, vaikka olin merkinnyt kohdat, missä pitäisi katse kohottaa. Tiesin, että varsinkin pojat ilvehtivät ja yrittivät saada esiintyjän sekoilemaan – vähintään nauramaan. Lehtori Mikkonen arvioi luokan kuullen esitelmäni ja totesi lopuksi, että esitelmä on pidettävä seuraavalla äidinkielen tunnilla uudelleen. No, en varmasti ollut ainut uusimaan joutunut. Esitelmän pitäminen oli todella kova paikka useimmille - yksi poika pyörtyi. Hän ei joutunut uusintakerrokselle. Jälkeenpäin olen usein mielessäni kiittänyt Ruth Mikkosen tinkimätöntä esiintymisvalmennusta, josta on ollut paljon hyötyä. Olen nauttinut esiintymisestä ja muistanut katsekontaktin tärkeyden.

1975 meistä tuli vihdoinkin ’vanhoja’. Pukeutuminen vanhojen tansseihin oli aivan toista kuin nykypäivänä, ei ollut hienoja pukuja eikä kampauksia. Pääasia oli näyttää vanhalta. Osa tytöistäkin pukeutui isänsä rippipukuun, tai vastaavaan. Luokkakaverini Annen kanssa ompelimme itsellemme puserot ja pitkät hameet 1920-luvun tyyliin. Kankaan sain isäni takista; päällyskankaasta hameen ja vuorista puseron. Tanssikappaleina olivat cicapo, teinipoloneesi ja wienin valssi. Niitä harjoiteltiin muutamalla liikuntatunnilla ja sitten esiinnyimme totisina koulun liikuntasalissa vanhojen päivänä. Yleisönä vain Laanilan koulun muut oppilaat ja muutama opettaja.

Lukion viimeinen vuosi oli rankka ja tulevat ylioppilaskirjoitukset aiheuttivat varmasti kaikille stressiä. Kaikki pakolliset aineet oli kirjoitettava samana keväänä ja tuolloin vallitsi yleinen käsitys, että kevään kirjoituksista on kertaheitolla läpi päästävä. Kolmessa vuodessa luok-

kamme hyvä yhteishenki oli vain vahvistunut ja onneksi pystyimme keskustelemaan välitunneilla tuntemuksistamme. Oli helpottavaa kuulla, ettei ollut ainoa, jota tuleva tärkeä koitos jännitti. Ilonpilkahduksena stressin keskellä oli tietysti kauan odotetut penkkarit - yksi päivä, jolloin saimme vielä olla huolettomia. Teemana meillä oli 1950-luku ja rock. Melusimme käytävillä, joku oli tuonut patterikäyttöisen kasettinauhurin ja siitä luukutimme rokkia. Lehtoreille tietysti laulettiin itsesanoitetut ilkkurisat kappaleet. Kaikkein pyhimmästä pyhimpään, opettajainhuoneeseen emme uskaltaneet mennä, lehtorit saivat sentään siellä olla rauhassa.

Penkkareiden jälkeen iski haikeus – yhteiset kouluvuotemme olivat tenttejä, kirjoituksia ja lakkiaisia vaille ohi. Olisin ollut vielä haikeammassa tunnelmissa, jos vain olisin tuolloin tienänyt, etten tapaisi luokkatovereitani pitkään, pitkään aikaan. Vuonna 1976 ei lankapuhelinta ollut kaikissa kodeissa, saati opiskelijaboxeissa. Oulusta muuton jälkeen oltiin muutamien kanssa kirjeenvaihdon varassa. Ei ihme, että yhteydenpito harmillisesti lopulta katkesi. Nyt 50 vuoden jälkeen on todella mielenkiintoista tavata ja kuulla itse kunkin opinnoista ja työurasta.

Lämpimät kiitokset rehtori Timo Kärkkäiselle kutsusta saapua rakkaalle koulullemme riemuyläoppilastapaamisen merkeissä.

Sydämelliset onnittelut vuoden 2026 uusille ylioppilaille!

Lotta Lappalainen 24A

YLIOPPILAAT Syksy 2025

Aarnio Aada	Palosaari Pinja
Ahtinen Myry	Partanen Aatu
Autio Eveliina	Päiväläinen Elise
Gehör Mila	Rauhala Ella
Hamari Neela	Syrjä Olivia
Hauru Aava	Taponen Aino
Hirvenmäki Myrsky	Taskinen Saimi
Kokko Aada	Törmä Neea
Kolehmainen Venla	Vakkala Sanni
Lehtisaari Elisa	Vähäkangas Miika

Lisäksi 5 henkilöä, jotka eivät halua nimeänsä julkaistavan.

Kauppahuone Candelinin säätiön stipendi ahkerasta opiskelusta ja ansiokkaasta toiminnasta koulun ja koulumyönteisyyden hyväksi: Vakkala Sanni

Laanilan lukion stipendi hyvästä opintomenestyksestä: Ahtinen Myry, Hietaniemi Jyri

Laanilan lukion stipendi hyvästä opintomenestyksestä ja sinnikkydestä: Taponen Aino

Otavan kirjastipendi kirjallisuusdiplomin suorittaneelle: Ahtinen Myry

Ins.tsto PLC-Plan Oy:n stipendi matemaattisissa opinnoissa menestyneelle: Rauhala Ella

Virastomestarin stipendit hyvästä käytöksestä, sosiaalisuudesta ja avuliaisuudesta: Ahtinen Myry

Laanilan lukion kirjastipendi menestymisestä ruotsin kielen opinnoissa:
Taskinen Saimi

YLIOPPILAAT Kevät 2026

Aartkoski Helli	Kata Iisakki	Mikkola Oskari
Aikkila Henrik	Katvala Silmu	Mustonen Sanni
Airisniemi Reino	Kellokumpu Vili	Mäkelä Isabella
Aitta Jeremias	Kelloniemi Niilo	Mäkinen Otso
Alakylmänen Sini	Keränen Vili	Mäklin Maksimus
Alatalo Matias	Kinnunen Helen	Niinivaara Joonas
Alavesa Ella	Kiviniemi Onna	Palokangas Wiivi
Arontie Oskar	Klint Kiira	Parkkinen Lotta
Ciwan Aino	Koivikko Anna	Pesonen Jimi
Debazac Thomas	Koivikko Liidia	Piippo Ánte
Ervasti Lilli	Koskela Armi	Pinola Olivia
Forchini Lars	Kuha Leevi	Pitkälä Amanda
Galla Martti	Kurtti Oona	Pokela Elias
Hautamäki Ronja	Kyllönen Adele	Raudaskoski Jussi
Heikkinen Daniel	Kylmänen Otso	Rautiainen Lasse
Heikkinen Ronja	Laitila Sara	Rautio Juho
Heiskanen Riina	Lamminpää Aino	Remahl Iida
Hinttala Tobias	Lappi Samu	Ruotsalainen Lenni
Holopainen Joel	Lehto Elsa	Saajanto Lassi
Honkala Jonne	Leipälä Jesse	Saajanto Leevi
Honkalampi Heta	Lesonen Matti	Siirtola Minttu
Hyvönen Nea	Lindroth Sampo	Sutinen Miska
Härkin Paavo	Lotvonen Mona	Svala Vella
Istukaissaari Nea	Luhtala Arttu	Taivalantti Kerttu
Kak Chaar	Matala-aho Rasmus	Törmä Jere
Kallio Teea	Matinlauri Miska	Vahteri Lilja
Kantola Maija	Mattila Sandra	Viirret Lauri
Karvonen Frans	Miettunen Aaron	Vuontisjärvi Niilo

Lisäksi 14 henkilöä, jotka eivät halua nimeänsä julkaistavan.

LUKUVUODEN PÄÄTÖS Stipendit kevät 2026

Laanilan lukion stipendit menestymisestä opinnoissa

3. ja 4. vsk: Aartkoski Helli, Aitta Jeremias, Honkalampi Heta, Kata Iisakki, Miettunen Aaron, Mäkelä Isabella, Remahl Iida, Sutinen Miska, Taivalantti Kerttu, Vuontisjärvi Niilo

2. vsk: Bluemink Matilde, Holmi Niilo, Jurvakainen Elmeri, Kolehmainen Johannes, Kukkonen Minea, Liikanen Iida, Toppila Tuomas

1. vsk: Korpiertti Olka, Nikula Roope, Sundström Verner, Turtinen Fanni, Viljamaa Elmeri

Laanilan lukion stipendit taito- ja taideaineissa menestyneille:

Musiikki: Marjamaa Nooa

Kuvataide: Mattila Sandra, Koivikko Liidia

Stipendi koulumyönteisyydestä ensimmäisen vuosikurssin opiskelijalle: Aurinko Patrick

Kauppahuone Candelinin säätiön stipendit ahkerasta opiskelusta ja ansiokkaasta toiminnasta koulun ja koulumyönteisyyden hyväksi: Airisniemi Reino, Koivikko Anna, Matala-aho Rasmus, Törmä Jere

Riemuylioppilaiden stipendi ylioppilaalle: Ciwan Aino, Lesonen Matti

Opiskelijakunnan hallituksen myöntämät stipendit:

Opiskelijakunnan hyväksi tehdystä työstä: Lehtola Sara, Ahtola Oona, Vikman Linus, Pulli Eero, Törmä Jere, Filppula Kiira

Opiskelumyönteisyydestä: Ella Alavesä

Virastomestarin stipendi hyvästä käytöksestä ja avuliaisuudesta: Tossavainen Anni, Lappi Samu, Ciwan Aino

Myllyoja-Hiukkavaaran Lions Clubin stipendi valmistuvalle: Lappi Samu

Oulun ev.lut. seurakuntayhtymän yhteisen kirkkoneuvoston myöntämä lukiostipendi menestymisestä uskonnon ylioppilaskirjoituksissa: Miettunen Aaron

Oulun ev.lut. seurakuntayhtymän yhteisen kirkkoneuvoston myöntämät lukiostipendit menestymisestä uskonnon opiskelussa: Leinonen Aurora, Parkkinen Arttu

Oulun Rakennustekniikan Säätiön stipendi ylioppilaalle, joka on menestynyt matemaattisissa aineissa ylioppilaskirjoituksissa: Aikkila Henrik

Nordean lahjoittama Taloustaitaja-stipendi yhteiskuntaopissa ja taloustaidoissa menestyneelle ylioppilaalle: Härkin Paavo, Kurtti Oona

Terveystalon stipendi menestymisestä terveystiedon ylioppilaskokeessa: Kantola Maija

Lääkäriliiton stipendi terveystiedon yo-kokeessa menestyneelle: Kantola Maija

Koulusihteeri Ritva Tuohinon myöntämä tsemppi-stipendi: Viirret Lauri

Kemiran stipendi luonnontieteistä kiinnostuneelle ja niissä menestyneelle: Leipälä Jesse, Toppila Tuomas ja Jurvakainen Elmeri

Sanomapron kirjastipendi menestymisestä maantieteen opiskelussa ja ylioppilaskokeessa:
Alavesa Ella

Sanomapron kirjastipendi menestymisestä terveystiedon ylioppilaskokeessa:
Ervasti Lilli, Kurtti Oona

Saksan kielen opinnoissa ja ylioppilaskokeessa menestyneelle: Airisniemi Reino

Oulun opetus- ja nuorisopalveluiden kirjastipendi kirjallisuusdiplomin suorittaneelle:
Airisniemi Reino

Oulun opetus- ja nuorisopalveluiden kirjastipendi kirjallisuusdiplomin suorittaneelle:
Viirret Lauri

Suomen ranskanopettajain yhdistyksen haalarimerkki laudaturin ranskan ylioppilaskokeessa kirjoittaneelle: Kantola Maija

Kalevan lehtistipendi menestymisestä äidinkielen ja kirjallisuuden ylioppilaskokeessa:
Aartkoski Helli

Long Playn lehtistipendi äidinkielen ja kirjallisuuden opinnoissa menestyneelle:
Aitta Jeremias, Vuontisjärvi Niilo

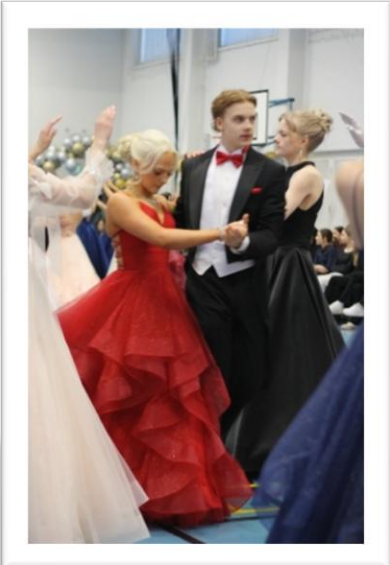
Vuoden sovittelijaopiskelija: Ahtola Oona; kunniakirja Hiltunen Simon ja Ruonala Matias

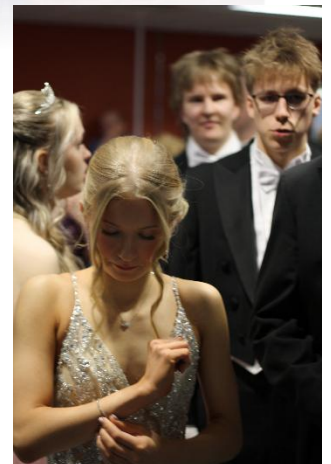
Opiskelijoiden äänestämille toisen vuoden opiskelijoille koulumyönteisyydestä myönnettävät hymypatsaat: Kettunen Jade ja Salonen Samuel

Kirjallisuusdiplomi: Airisniemi Reino ja Viirret Lauri

Liikunnan lukiodiplomi: Alavesa Ella, Koskela Armi, Niinivaara Joonas, Raudaskoski Jussi

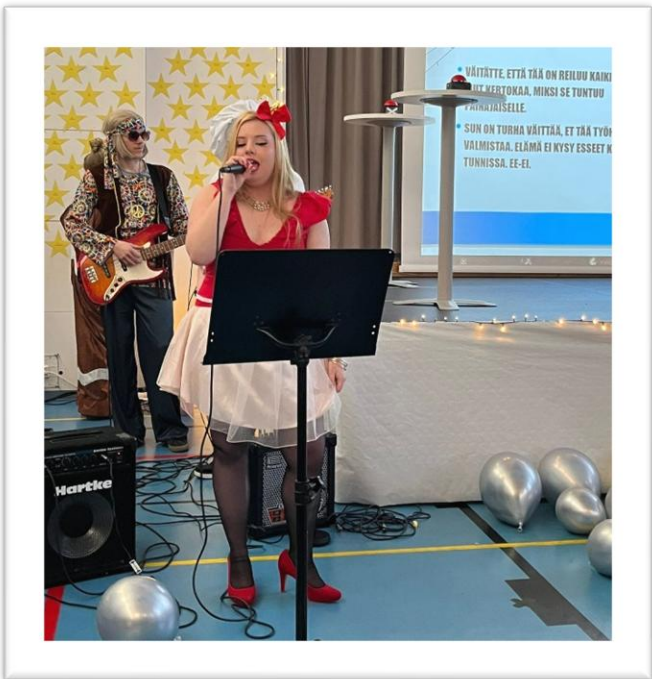
JUHLAT Wanhat 2026

JUHLAT Penkkarit 2026

OPPIVA YHTEISÖ Tapahtumakalenteri 2025-2026

- 6.8. Syyslukukausi alkaa
- 11.8. Koulukuvaus
Ykkösvuotisten vanhempainilta I
- 20.8. Hovinsuo-festarit
- 28.8. Koko koulun kokous
- 2.9. SLL:n infotilaisuus ykkösille
- 8.9. CheckPoint 1
- 15.-29.9. Syksyn ylioppilaskirjoitukset
- 29.9. 2. periodi alkaa
- 10.10. Rehtorin aamukahvit huoltajille
- 16.10. Yökoulu
- 27.10. Ykkösvuotisten vanhempainilta II
- 30.10. Sovinnon päivä –tilaisuus (koulun kokous)
- 31.10. Uusintakoetilaisuus klo 14.30-17.30
- 3.11. CheckPoint 2
- 6.11. Hakijan päivä Oulun yliopistolla
- 7.11. Salihartaus ja vaihtoehtoinen ei-uskonnollinen tilaisuus
- 10.11. Kakkosvuotisten vanhempainilta
- 12.11. Yo-kirjoitusinfo
- 13.11. Syksyn 2025 ylioppilastutkinnon tulokset lähetetään lukioille
- 26.11. 3. periodi alkaa
- 5.12. Itsenäisyysjuhla
Ylioppilasjuhla
- 9.12. Avoimet ovet 9. luokkalaisille
- 10.12. Avoimet ovet 9. luokkalaisille
- 11.12. Rehtorin aamukahvit huoltajille
- 18.12. Pikujoulutilaisuus koululla
Jouluinen yökirkko Oulujoen kirkossa

- 7.1. Kevätlukukausi alkaa
- 12.1. CheckPoint 3
3. vuoden opiskelijoiden vanhempainilta
- 15.1. Koko koulun kokous
- 19.1. Laanilan lukioon tutustumisilta 9. luokkalaisten huoltajille
- 3.2. 4. periodi alkaa
- 5.2. Penkkarit
- 6.2. Wanhojen päivä
- 17.2. Salihartaus ja vaihtoehtoinen ei-uskonnollinen tilaisuus
- 18.2. Rehtorin aamukahvit huoltajille
- 10.-27.3. YO-kokeet
- 11.3. CheckPoint 4
- 19.3. Läksy-/lukupaja aamupalalla
- 7.4. 5. periodi alkaa
- 16.4. Koko koulun kokous
- 27.4. Opiskelijakunnan vuosikokous
- 30.4. WappuTapahtuma
- 4.5. CheckPoint 5
- 5.5. Rehtorin aamukahvit huoltajille
- 7.5. kOulujokisoutu
- 12.5. Kevään 2026 ylioppilastutkinnon tulokset lähetetään lukioille
- 28.5. Soutukisa Laanila-Kastelli
- KevätkirKKo Oulujoella ja vaihtoehtoinen ei-uskonnollinen tilaisuus koululla
- Omenapuun istutus
- 30.5. Lukuvuoden 2025-2026 päättöpäivä
- Ylioppilasjuhla

HAASTATELU Klaanin toimitus haastattelee eläköityvää

Tietoomme on tullut, että olet viimeinkin ymmärtänyt lähteä pois. Parasta-ennen-päivähän osaltasi meni jo pari vuotta sitten.

Totta, en tule enää elokuussa töihin. Hyvä se on lähteä kun on vielä työkykyinen.

Vai on. Kauanko ehdit täällä olla?

Aloitin elokuussa 2000, olikohan toimittaja silloin vielä syntynytkään?

Nämä haastattelut ovat sellaisia, että haastattelija kysyy ja haastateltava vastaa. Kun lähdön hetki alkaa lähestyä, oletko ajatellut mitä täältä mennessäsi viet?

Mustan Tähtien sota -mukin.

Niin niin. Tarkoitin henkisesti, emotionaalisesti, ehkä jopa älyllisesti. Oletko jotakin täällä oppinut, onko tämä aika muuttanut sinua jotenkin?

Jaa niin silleen. Ehkä vähän kärsivällisyyttä, se voi toki olla iän joka tapauksessa tuomaa hidastumista. Mutta en ole enää aivan niin varma siitä, että olen kaikissa asioissa aina täysin oikeassa. Ja tukka on aika lailla harventunut.

Onhan tuo tyhjää parempi. Eikähän voi kauhalla vaatia jos on lusikalla annettu. Sitten tällaisessa pitää aina kysyä, että ovatko työympäristö, työtehtävät tai opiskelijat suuresti muuttuneet sinun aikanasi, mutta siihen sinulla tuskin on mitään järkevää sanomista?

- Mtäh?

Aivan. No onko tähän juttuun valitsemasi kuva vihje siitä, mitä aiot eläkepäivillä harrastaa?

Kuva esittää luultavasti ainoaa kertaa kun olen edes yrittänyt kalastaa. Suvulla toki on kesäpaikka saaristossa, ja meri on minulle läheisin luonnonelementti, mutta en siis kalasta enkä muutoinkaan ole luontoihminen. Suurkaupunkien vanhat rakennukset ovat toki toinen sopiva luonnonelementti.

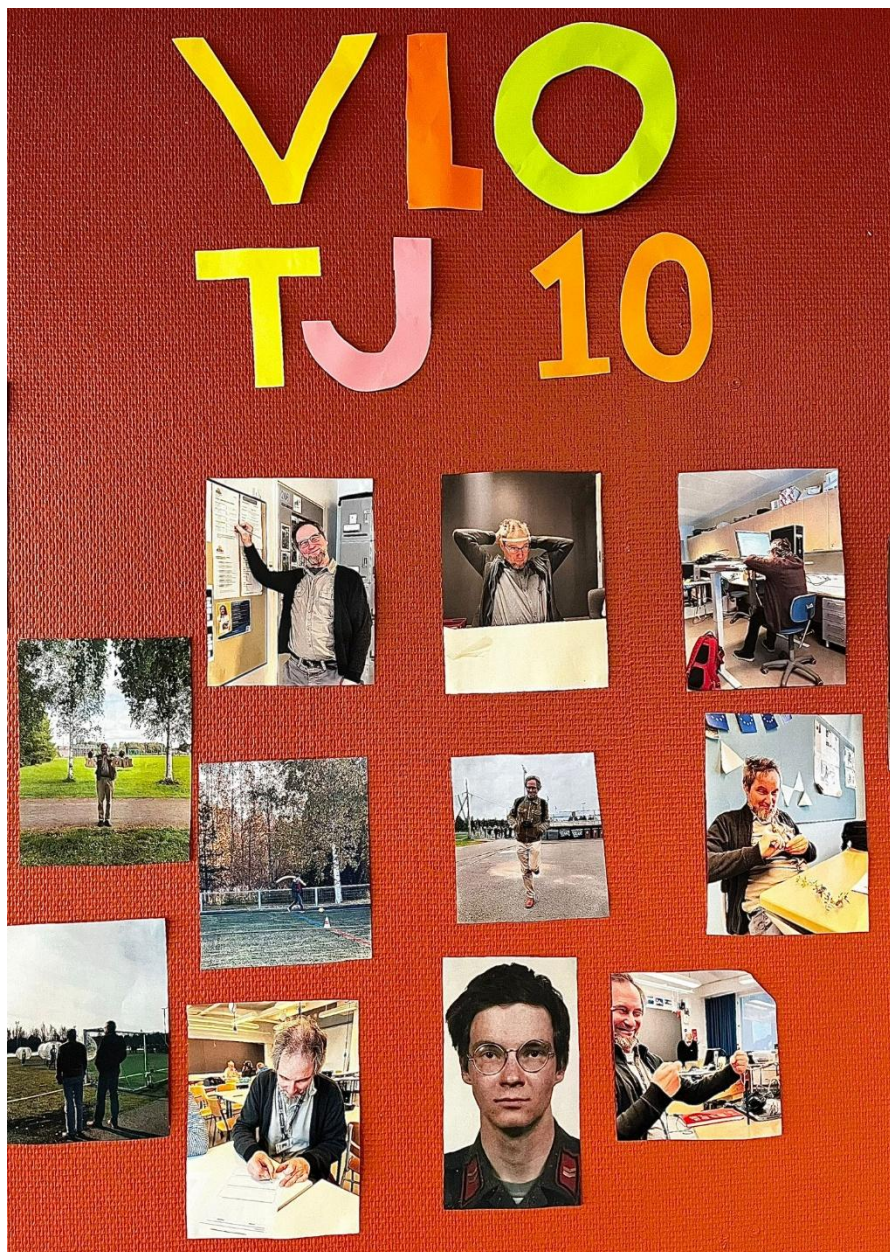
Löhöätkö sitten sohvalla loput elonpäiväsi?

Eläkkeellä on enemmän aikaa perheelle, mutta varmaan aika paljon löhöänkin kirjan kanssa. Enemmän on aikaa myös valokuvata ja kirjoittaa.

Kirjoja ja kameran kanssa kävelyä. Voisiko olla tylsempää? Tuo oli retorinen kysymys. Haluatko kuitenkin yrittää sanoa jotakin ystävällistä opiskelijoille ja kollegoille?

Kiitän opiskelijoita työnteosta, opiskelusta. Ja kärsivällisyydestä, puujalkavitsien ja taivaan aikuisten opetusmenetelmien sietämisestä. Diat vien mennessäni, seuraajallani lienee kehittyneemmät (myös) visuaaliset menetelmät. Älkää antako tekoälyn korvata omaa hyvää älyänne. Olette isänmaan toivo ja aamun aurinko. Kollegoja kiitän suuresta ystävällisyydestänne, hyvä täällä on ollut työskennellä oikeasti kannustavassa ja hyväksyvässä ilmapiirissä. Hienon talon olette tehneet yhdessä rehtorin kanssa, hänelle nöyrä kiitos ymmärtämyksestä ja tuesta ja aina auliista auttamisesta. Kiitän ja kumarran.

Eiköhän sitä jo siinä liiankin kanssa. Jos ei ehditä saada ravien tuloksia, niin yritän tämän mahdollistaa johonkin.

HAASTATTELU Vuoden paras ohjaaja: Marja Romppainen

Kaisu Mäki

Suomen opettajaksi opiskelevien liitto SOOL valitsee kerran vuodessa vuoden harjoittelunohjaajan kaikkien opettajaharjoittelijoita ohjaavien opettajien joukosta koko Suomen alueelta. Vuoden 2025 ansioituneimmaksi harjoittelijaohjaajaksi valittiin oma musiikin opettajamme Marja Romppainen!

”Ohjattu opetusharjoittelu on tärkeä osa opettajankoulutusta, ja henkilökohtainen ohjaus on oleellinen osa koko opetusharjoittelua. Hyvä harjoittelunohjaaja välittää opiskelijalle selkeää ja todenmukaista käsitystä opettajuudesta sekä antaa opiskelijan kokeilla ja epäonnistua. Laadukkaan harjoittelunohjauksen perustana on ohjaajan ammattitaito ja kyky huomioida harjoittelijan yksilölliset tarpeet”, todetaan SOOLin sivuilla (sool.fi/vaikuttaminen). Harjoittelu on tulevalle opettajalle yleensä ensimmäinen kosketus koulun ja oman tulevan ammatin arkitodellisuuteen.

Suurin osa opetusharjoittelusta tehdään normaalikouluissa, mutta jonkin verran harjoittelupaikkoina on myös ns. kenttäkouluja eli aivan tavallisia peruskouluja, lukioita ja ammatillisia oppilaitoksia. Laanilan koulussa ja lukiossa on silloin tällöin ollut opetusharjoittelijoita, Romppaisen mukaan ”aina kun yliopistolta on pyydetty”.

Vuonna 2025 vuoden harjoittelunohjaajan valinnan teemana oli *opettajan ammatillinen kasvu*. Opiskelijoiden esittämien valintaperustelujen mukaan ”Marja Romppainen oli harjoittelun aikana tärkeä esimerkki, jonka avulla oli helppo luoda myös omaa opettajaidentiteettiään. Hän kohtaa jokaisen harjoittelijan yksilönä ja mahdollistaa uusien asioiden kokeilemisen antaen palautetta siitä, mitä voisi jatkossa kehittää.”

Romppainen kertoo olevansa todella otettu ja yllättynyt huomionsoituksesta.

- Eihän tätä meinannut ymmärtää, vieläkin olen ihan pöllämystynyt, hän nauraa.

SOOLin hallituksen edustajat ja tulevat luokanopettajat, puheenjohtaja **Jani Siirilä** Rovaniemeltä ja varapuheenjohtaja **Elli Myllymäki** Oulusta, saapuivat Laanilaan kukittamaan vuoden harjoittelijaohjaaja Marja Romppaisen 20.1.2026.

Palkitsemisen aikoihin Marja vaeltaa haikeana Laanilan koulun käytäviä, koska nämä ovat luultavasti hänen viimeisiä työpäiviään tämän katon alla. Opettajan ura Laanilassa on kestänyt liki 20 vuotta.

- Näiden seinien sisällä olen saanut rakentaa musaopeidentiteettiäni, ja olen siitä Laanilalle ikuisesti kiitollinen.

HAASTATTELU Etappina kolmosvuosi

Iida Liikanen

Kolmosvuosi on useille lukiolaisille jännää aikaa. Kirjoituksia, penkkareita, koulun tapahtumia, mutta myös aika, jolloin omat ikätoverit jatkavat matkaansa eri nopeuksilla muualle. Haastatelimme kolmea kolmannen vuoden opiskelijaa heidän tulevaisuuden suunnistaan ja suunnitelmistaan kirjoituksiin. Haastattelun kohteina olivat ensi vuonna valmistuva Isla 23E, syksyllä valmistuva Peter 23A ja tänä keväänä valmistuva Chaar 23E. Nyt pääset lukemaan heidän ajatuksiaan kirjoituksista ja jatkosta lukion jälkeen.

Iida: Mikä tunnelma nyt, kun itse tai kaverisi ovat valmistumassa?

Isla: Kevät tuo mukanaan haikeutta ja ylpeyttä siitä, että suurin osa niistä keiden kanssa alotin lukiotaipaleen valmistuu ja lähtee etsimään omaa tietään.

Chaar: Tuntuu siltä haikealta. Ehdottomasti oon valmis jatkaa eteenpäi elämässä mutta samalla tuntuu vähä hassulta valmistua, kun on 12 vuotta palannu kouluu takas joka kesä ja ei me kaikkien kavereitten kanssa olla enää samoil kurseil.

Iida: Millaisia ajatuksia kirjoituksista on nyt?

Chaar: Ei minkäänlaista positiivista.... Rehellisesti en jaksa koko juttua vois vaan skipata suoraa toukokuuhu ja kesää tietenkä

Peter: Olen ehtinyt kirjoittaa vasta yhden aineen, mutta ei ollut niin paha mitä luulin. Toivottavasti tulevatkin menee hyvin

Iida: Parhaat eväät kirjoituksissa?

Peter: Parhaat eväät kirjoituksiin ovat tähän menneessä olleet gifflarit ja hedelmät! Älkää ottako liikaa, koska puolet ei ees tuu syötyä.

Chaar: Hmm ainaki viinirypäleissä liika hype, mutta kaikki semmone josta ei tuu kauheasti ääntä Imao ja tuoksu paljoa. Söin kaikki karkit ja leivät loppuu molemmilla kerroilla nii tulee ne kans kevään kirjoituksii, ja redbull ofc

Iida: Miltä tulevaisuus näyttää?

Chaar: inspiroivalt! Ei malta oottaa pääsee tekemää ja kokemaan elämää itsenäisemmin

Isla: Tulevaisuudelleni en ole vielä kirjoittanut valmista käsikirjoitusta, mutta nyt odotan innolla kevään filosofian kertausta ja mahdollisia puutarhatöitä kesältä<3

Peter: Tulevaisuus näyttää kirkkaalta ja jännittävältä!

Iida: Miten aiot viettää loppukevään?

Peter: Vietän loppukevään harjoittelemalla tuleviin kirjoituksiin, ja valmolla sekä nukkumalla pitkään

Chaar: Opiskelen siten ettei tule katumusta kirjoituksiin liittyen, sitten otan rennosti kesää oottaen. Ellei joku työnantaja soita...

Isla: Loppukevät menee keskittyen henkilökohtaisiin tavoitteisiini, mitkä myös osittain liittyvät kouluun sekä kirjoituksiin lukemiseen

Iida: Mikä on ollut Laanilassa parasta?

Chaar: Laanilassa parasta on definitely rento tunnelma. Kaikilla on omat tavoitteet mitä seurata ja ei mitää tiukkaa kouluympäristöä. Oon käyny muissa lukioissa joskus kursseilla ja miettiny että vois olla pikkasen rennempi, liian vakava

Isla: Pieni koulu mahdollistaa sen että voi tietää kaikki opettajat ja henkilökunnan ja siksi heihin on helppo ottaa yhteyttä ja se on ehkä yks parhaista jutuista Laanilassa:) Ystävät toki ovat itselleni olleet se mikä tekee koulusta oman paikan, ei se rakennus, vaan se yhteisö ympärillä. Kaverit ja ystävät ovat parastakin parempaa.

Peter: Parasta Laanilassa on ollut rento meininki ja hiljainen tila, kun ei jaksa tehdä hypärillä mitään

Iida: Entä abivuodessa?

Chaar: Kaikki abivuodessa on ollut parasta, helposti lukion paras vuosi. Ei mitää random-kursseja vaan pelkkää kirjoitettavien aineitten, sit kans loppuu 3. periodii nii se on ollu kunnan moti koulun jaksamisessa. Ja super rento lukkari, ja kaikki asiat on vaa ollu ja naurattanu extra enemmän. Ja oisko kans enkun tunnit..?

Isla: Abivuodessa parasta on ollut laulaminen ja esiintyminen Aino Määtän kanssa<3

Iida: Mitä tekisit toisin? Miten ohjeistaisit itseäsi, jos voisit lähettää viestin ensimmäiseen lukiosyysy?

Chaar: Okei varmaan panostaisin enemmän ykkösel ja kakkosel aineisiin joita kirjoitan. Hyvät muistiinpanot auttaa.

Isla: Jos voisin lähettää viestin ensimmäisen vuoden syksylle itselleni pyytäisin itseäni pitämään huolta arkirutiineista ja pyytämään apua jaksamiseen ympäriltä, vaikka se vaatisi sitä, että pitäisi 'puolustaa itseään', koska se on sen arvoista.

Peter: Stressaisin vähemmän! Ohjestaisin itseäni siten, että lukisin päättöpäivän kokeisiin ajoissa eikä päivä ennen koetta.. mut I'm still standing joten ei ollu loppujen lopuksi niin deppi. Ja kävisin KAIKKI 1 vuoden kurssit silloin eikä silleen, että jotkut jäisi abivuoteen.

Iida: Mitä vinkkejä ja terveisiä kertoisit ensi vuoden abeille?

Chaar: Alota lukemine jo nyt... ei kannata pelkkä pelleillä kesällä. Valitsin itse good vibes ja oli kyllä hauskaa mutta syksyn kirjoitukset tulee aika äkkiä.

Isla: Terveiseni ensivuoden abeille on se, että jos tuntuu, että voimat jostain syystä loppuu kääntykää läheisten, opiskelijaterveydenhuollon tai omon puoleen. Teistä välitetään, eikä tarvitse pärjätä yksin :) Minulta neuvo kirjoituksiin on, että hajauttakaa useammalle kirjoituskerralle tarpeen vaatessa.

Peter: Yrittäkää lukea niihin kirjoituksiin kesällä! Jos haluatte päästä vaan läpi tho, niin sit voitte kyl vaan nauttii kesästä ja ei tarvi huoli. Ja btw abivuosi tulee oleen teiän vika vuosi lukiossa, joten ottakaa kaikki irti siitä ja nauttikaa!

Iida: Mitä toivot ylioppilalahjaksi?

Chaar: Rahaa ja hyvää ruokaa!

Peter: Toivon ylioppilalahjaksi rahaa tietenkin, ja reissu ulkomaille.

Chaar, Peter ja Isla toivottavat tsemppiä ensivuoden abeille!

HAASTATTELU Opinto-ohjaaja Susanna Maskulainen

Nimesi ja oppiarvos?

Susanna Maskulainen, kasvatustieteen maisteri (KM)

Mistä olet kotoisin?

Savosta, Kiuruvedeltä. Siis samalta kylältä kuin meidän Pekkalan Antti.

Miten päädyit ammattiisi?

Sanoin yläkoulussa ensimmäisen kerran, että minusta tulee opo. Tuo unohtui kuitenkin vuosiksi, kunnes opiskeluaikoina tämä vanha haave nosti jälleen päätään ja sille tielle lähdettiin.

Missä olet opiskellut?

Kiuruveden lukiosta lähdin Oulun yliopistoon opiskelemaan yleistä kasvatustiedettä. Huomasin melko pian, ettei se oo ihan mun juttu, mutta suoritin kuitenkin kandidaatin tutkinnon siellä loppuun. Kandin jälkeen hakeuduin ohjausalan maisteriohjelmaan Jyväskylän yliopistoon.

Mikä eläin olisit?

Apina. Ei siksi että olisin ketterä ja hyvä kiipeilemään, vaan siksi, että kummilapseni sanoi kerran minun kuulostavan nauraessani apinalta.

Kuka oli lapsuudensankarisi?

Hmm, vaikea kysymys. Nämä ei nyt ihan välttämättä oo varsinaisia lapsuudensankareita, mutta minulla oli jossakin vaiheessa huoneeni seinällä sekä Barack Obaman että Toni Wirtasen kuva. Toni on mun mielestä huikea persoona, jonka uraa ja elämää seuraan edelleen.

Oletko ilta- vai aamuihminen?

Ehdottomasti aamuihminen, ollut ihan lapsesta asti. En oo koskaan osannut nukkua aamulla pitkään, en edes teininä.

Lempielokuvasi tai -kirjasi?

Lempikirjojani ovat Cecelia Ahernin teokset. Elokuvia ei juurikaan tule katseltua.

Mielimusiikkiasi?

Kuuntelen melko vähän musiikkia, mutta silloin kun kuuntelen, niin se voi olla oikeastaan mitä vain. Mieluiten kuuntelen kuitenkin punk rockia, jos jokin genre pitää mainita. Eniten soitettuja artisteja/bändejä lienevät Apulanta ja Green Day. Tai itse asiassa eniten kuuntelen todennäköisesti Puisto-partiota, mutta en omasta halustani. Kiitos vaan, lapset.

Turhin omistamasi asia?

Öö, varmaan joku keittiötavara... Hiiliteräspannu! En jaksa käyttää sitä, kun se on niin painava ja epäkäytännöllinen. En oo ylipäättään mikään keittiöihminen.

Jos saisit kolme toivomusta, mitä ne olisivat?

1. Toivoisin itselleni jonkin oikeasti ympäristöystävällisen liikennevälineen, jolla voisin siirtää itseni nopeasti paikasta toiseen.
2. Toivoisin sen verran rahaa, että saisin maksettua asuntolainan pois.
3. Vaatimattomasti toivoisin vielä kolme toivomusta lisää 😊

HAASTATTELU Musiikin opettaja Tuomas Kellokoski

Tuomas Kellokoski tunnetaan paitsi Laanilan lukion musiikin opettajan, myös Teekkaritorvien saksofonistina. Kuva: Saana Paavalniemi

Nimesi ja oppiarvos?

Tuomas Kellokoski, KM

Mistä olet kotoisin?

Seinäjoelta

Miten päädyit ammattiisi?

Ajattelin haluavani olla pankinjohtaja. Piano-opettaja kysyi, miksen opiskelisi musiikkia. Hain ja pääsin.

Missä olet opiskellut?

Oulun yliopistossa

Mikä eläin olisit?

Grönlanninvalas

Kuka oli lapsuudensankarisi?

Oma isäni, hän osaa tehdä kaikkea ja haluaisin olla yhtä osaava ja monipuolinen.

Oletko ilta- vai aamuihminen?

Iltaihminen

Lempielokuvasi tai -kirjasi?

Nämä vaihtelevat aina tilanteen mukaan. Lempielokuvani on Inception, se antaa joka katselukerralta jotain uutta. Lempikirjani on Monte-Criston Kreivi.

Mielimusiikkiasi?

Länsimaalainen taidemusiikki. Se on ainoa musiikkityyli, mitä voin kuunnella analysoimatta.

Turhin omistamasi asia?

Vitamiinipurkista tehty aerofoni.

Jos saisit kolme toivomusta, mitä ne olisivat?

Toki kaikkia hyödyttäviä toiveitakin olisi, mutta jos itselle saisi:

1. Oma kokki asuntoon, joka valmistaa sekä suunnittelee kaikki ruoat valmiiksi.
2. Kyky puhua kaikkia maailman kieliä.
3. Oma mittatilattu musiikkistudio, jossa kaikki haluamani soittimet ja äänitekniikka!

VALIOTEKSTI Kannattaako prinsessasatua toivoa?

Helli Aartkoski 23A

Alakouluikäisenä rakastin Walt Disneyn prinsessaelokuvia, joista "Lumikki" oli minulle mieluisin. Muistan katsoneeni kyseisen elokuvan kymmeniä kertoja ja ihastelleeni tarinaa kauniista nuoresta prinsessasta, jonka vain rakas prinssi kykenee pelastamaan. Aidon rakkauden suudelma tuo heidät yhteen ja pari elää onnellisesti loppuun saakka, niin kuin monessa muussakin prinsessatarinassa. Muun muassa nämä Disneyn elokuvat muovasivat ajatuksiani siitä, millaista rakkauden pitäisi olla ja millainen minun pitäisi olla, jotta voisin saada samanlaista rakkautta kuin Lumikki. Elokuville ja TV-sarjoille esitetty ihanne parisuhteista ja romantiikasta vaikuttaa vahvasti sosiaalisiin normeihin ja yhteiskunnassa vallitseviin käsityksiin siitä, millaista rakkauden kuuluu olla.

Länsimaalaisen yhteiskunnan parisuhdekeskeisyys näkyy esimerkiksi siinä, kuinka paljon tuhkimotarinat, romanttiset komediat ja traagiset rakkauselokuvat uppoavat yleisöön. Nämä epätodellista rakkautta ja romantiikkaa kuvaavat elokuvat ruokkivat narratiivia, jonka mukaan rakkaus pitää survomalla mahdollistaa tietynlaiseen muottiin. Niissä esiintyy yleensä kahdenlaisia pääihanteita, joista toinen on kärsimyksen, kaipuun ja tragedian värittämä. Esimerkiksi Romeo ja Julia, kaikkien aikojen tunnetuin rakkaustarina päättyy parin itsemurhiin, koska rakkaus ei voinut ylittää maallisia rajoja heidän välillään. Toinen ihanne kuvaa rakkautta, jossa naisen pelastaa mies: niin sanottuja tuhkimotarinoita tai prinsessasatuja. Katkelma Virpi ja Jaakko Hämeen-Anttilan tietokirjasta "Rakkauden Atlas" (2005) kertoo romanttisen kirjallisuuden ja viihteen historiasta, sekä niiden nykyisistä muodoista. Siinä puhutaankin prinsessasaduista, jotka ovat olleet erityisen haitallisia naisille: "Prinsessasatu vakuuttaa, että rakkaus on naisen elämän päätarkoitus ja rakkaus tulee hänen luokseen väistämättä satujen prinssin, 'sen ainoan oikean', muodossa." Mielestäni erityisesti elokuvissa tämä kertomusmalli tulee esiin liian usein. Liian moni nuori tyttö katsoo Disneyn prinsessaelokuvia ja luulee, että rakkaus on sellainen asia, jonka mies suo hänelle omilla ehdoillaan, jos niin tahtoo. Liian moni nuori tyttö uskoo, että hänen pitää olla kaunis, laiha, hento ja kiltti, jotta prinssi voisi rakastua häneen.

Ongelmallista on se, että pitkään pelkästään miehet ovat käsikirjoittaneet ja tuottaneet elokuvat. Naisten äänet ja omat kokemukset on usein jätetty täysin huomioimatta ja tämä näkyy lopputuloksissa. Ehkäpä siksi rakkauselokuvissa onkin usein esitetty ja esineellistetty nainen sellaisella tavalla kuin mies hänet tahtoo nähdä. Vaikka olen katsonut lukuisia romanttisia komedioita ja viihteen kuluttajana nauttinut niistä, näen niissä myös puolia, joista en naisena pidä. Esimerkiksi "Pretty Woman" (1990) elokuvan tarina seuraa prostituoitua, jonka varakas liikemies pelastaa kadulta. Monet modernit romanttiset tarinat ovatkin mielestäni tuhkimotarinoita, joiden miljöö ja juoni on muutettu. Nyt kaukaisessa satumaassa prinssi ei enää pelasta avutonta prinsessaa, vaan sykkivässä suurkaupungissa kauniin naisen ei tarvitse enää olla prostituoitu, koska hänen seuraansa ostanut mies rakastuu häneen. Erityisesti miesten kirjoittamat elokuvat kulkevat usein patriarkaalista arvomaailmaa mukailevalla tavalla, sekä samalla edesauttavat näiden haitallisten normien ylläpitoa.

Myönnän, että olen itsekin unelmoinut uljaasta prinssistä, jonka kanssa eläisimme onnellisesti loppuun saakka. Elokuville ja TV-sarjojen luomat harhaanjohtavat kuvaukset rakkaudesta luovatkin painetta löytää täydellisen kumppanin. Yhteiskunta sanoo, että mene naimisiin, ja televisiossa tai elokuvateatterissa näytetyt ihannekertomukset kannustavat siihen. Hanna Samolan, Saija Isomaan ja Matias Nurmisen artikkeli "Ai-

kamme romanssikertomukset ja niiden vastakertomukset yli mediarajojen" (18.11.2024, Alusta!-verkkolehti) kertoo monipuolisesti romanttisesta kerronnasta, kirjallisuudesta ja viihteestä. Siinä mainitaan, että romanttisten kertomusten keskellä elävä henkilö voi jäsentää elämänsä liiallisesti romanssin ympärille. Jatkuva syöttö rakkaustarinoita viihteen muodossa voi luoda paitsi epärealistisen kuvan parisuh-teista, myös merkittävän henkisen paineen elämänkumppanin löytämiseen. Ehkä itsekkin unelmoin prinsistä enemmänkin siksi, että kaikkialla ympärilläni painotettiin romanssin ja "sen oikean" löytämisen tärkeyttä.

Nykyään suuri osa romanttisista elokuvista ja TV-sarjoista pyrkii kuitenkin monipuolistumaan. Enää ei haluta kuvata vain valkoista keskiluokkaa tai naisia, jotka pitää pelastaa. Samolan, Isomaan ja Nurmisen artikkelin mukaan perinteisten romanssikertomusten rinnalle on 2000-luvun aikana noussut niitä kritisoivia kertomustyyppisiä. Myös tapa, jolla naisten seurustelutottumuksia esitetään televisiossa, on uudistunut vuosien aikana suuresti. Esimerkiksi "Sex and the city" on yksi ensimmäisistä TV-sarjoista, jonka keskiössä ovat naiset ja heidän näkökulmansa parisuh-teista. Sarjassa naisystävät elävät vapaata ja itsenäistä elämää New Yorkissa. He tukeutuvat toisiinsa ja tavoittelevat parisuh-teita sekä rakkautta eri päämääriin. Sarja tarjoaa huomattavasti realistisempia kuvauksia rakkaudesta ja parisuh-teista kuin perinteiset rakkaustarinat. "Sex and the cityn" kaltaiset elokuvat ja TV-sarjat ovat yleistyneet ja kuvaavat naisten kokemuksia rakastumisesta sekä romantiikasta uudenslaisilla tavoilla.

Elokuville ja TV-sarjoille ihannoidaan silti vielä tänäkin päivänä myös rakkauden ja parisuh-teiden vaarallisia piirteitä. Erityisesti lähisuhteiden väkivaltaan ja vainoamiseen ei usein viihteessä suhtauduta tarpeeksi vakavasti. Kun vaikkapa pakkomielleistä omistuksenhalua normalisoidaan, menettää tappavan vakava ilmiö painoarvoaan. Esimerkiksi Netflixin hittisarja "You" kertoo Joe Goldbergista, joka vainoaa sekä kontrolloi naisystäväänsä. Sarjan nousua suosioon näin sosiaalisessa mediassa lukuisia julkaisuja, joissa ihannoitiin päähenkilön tuhoisaa omistautumista parisuh-teelleen. Kommenttikentät täyttyivät nuorista tytöistä, jotka kertoivat haluavansa poikaystävän, joka olisi niin kuin Joe. Samola, Isomaa ja Nurminen kertovatkin artikkelissaan, että populaarit romanssikertomukset ovat monin tavoin normalisoineet haitallista käytöstä, kuten omistuksenhalua. Myös Hämeen-Anttiloiden tietokirjakatkelma myöntää, että romantiikkaa on kuvattu ja toisaalta tulkittu haitallisesti taiteessa sekä viihteessä. Jos viihde kertoo, että on hyväksyttävää vainota omaa tyttöystäväänsä, miten se heijastuu yhteiskuntaamme? Nuoret pojat saattavat sarjan katsottuaan luulla, että kaikki tytöt haluavat kumppanin, jolla on pakkomielle tätä kohtaan. Väkivallan ei tulisi kuitenkaan sekoittaa romantiikkaan, koska todellisuudessa rakkaus ei koskaan ole vainoamista tai toisen omistamista.

En haikaile enää prinssi uljaan perään tai toivo prinsessasatua. Elämänkokemus ja menneet ihmissuhteet ovat opettaneet minulle, että naisen päätavoite elämässä voi olla jokin muu kuin täydellisen kumppanin tai satumaisen rakkauden löytäminen. Olen oppinut näkemään sen, että romanttiset elokuvat usein ylläpitävät haitallisia stereotyyppioita ja antavat vääristyneen mielikuvan "oikeanlaisesta" rakkaudesta. Todellisuudessa sen ei tarvitsisi mahtua mihinkään muottiin. Rakkaus voi olla paljon muutakin, kuin toisen pelastamista tai ikuista yhdessäoloa.

Äidinkielen kirjoitustaidon ylioppilaskokeessa oli keväällä 2026 teemana rakkaus. Helli Aartkosken erinomainen vastaus on kirjoitettu aiheesta 5 "Rakkaus taiteessa ja/tai viihteessä".

OPPIVA YHTEISÖ Unesco toiminnan merkitys löytyy yhteistyöstä

Uneso-lähettiläät Aino, Lilja ja Viivi

Mikä olisi mielestäsi paras motto tai tunnuslause kohti tulevaisuutta? Sisältyisikö siihen käsitteet toivo, merkityksellisyys, yhteisöllisyys? Yhteistyössä on voimaa!

”Lähdin lukion alussa mukaan UNESCO-tiimiin ”villinä korttina” tietämättä tarkalleen, mitä odottaa. Toiminta yllätti minut täysin: olen saanut tiimistä valtavasti tukea, uusia ystäviä ja unohtumattomia kokemuksia.

UNESCO-lähettiläänä pääset osallistumaan kiinnostaviin seminaareihin ja koulutuksiin eri puolilla Suomea, osa niistä olivat myös kätevästi etänä. Jos taas lähdetään reissuun toiseen kaupunkiin, ohjelmaan kuuluu usein myös vapaa-aikaa shoppailuun tai kaupungilla pyöriskelyyn kavereiden kanssa.”

Suomen Luonnon päivä 30.8.2025

”Toiminta on avannut silmiäni ja vahvistanut arvojeni. Esimerkiksi Asunnottomien yö -tapahtuma herätti paljon ajatuksia ja lisäsi arvostusta elämän pieniä asioita kohtaan. Meillä jokainen tulee kuulluksi ja ymmärretyksi juuri sellaisena kuin on – olemme yksi tiivis yhteisö.

Jos yhtään mietit mukaan lähtemistä, mene ja kokeile! UNESCO tarjoaa matkojen ja tiedon lisäksi mahtavaa yhteisöllisyyttä sekä opintopisteitä. Aina voi lopettaa, jos se ei tunnu omalta, mutta kokeilematta et tiedä, mitä menetät.”

2025 Unesco-verkoston Helsingin syysseminaari

Kestävän kehityksen lippupäivä 25.9.2025

”Jos pitäisi kuvailla Unesco toimintaa yhdellä sanalla, sanoisin yhteisöllisyys. Unesco toiminnan kautta on päässyt tutustumaan uusiin ihmisiin ja tekemään töitä erilaisten ihmisten kanssa. Se myös on voinut muokata arvomaailmani.

Helsingin reissut ja Metsolanhovi-käynnit ovat olleet parasta. Reissuilla on myös hyvin vapaa-aikaa käydä esim. shoppailemassa. Reissut ja yhteinen toiminta yhdistää Unesco ryhmän jäseniä.”

”Unesco-toiminnassa mukana oleminen on tuonut mukavaa vaihtelua tavalliseen lukioarkeen ja lisännyt merkityksellisyyden tunnetta. Sen kautta olen saanut kokea vahvaa yhteisöllisyyttä samanhenkisten ihmisten kanssa. Unesco ja kaikki sen tarjoamat mahdollisuudet ovat myös vahvistaneet omaa arvomaailmaani ja auttaneet hahmottamaan, mikä elämässä on oikeasti tärkeää.

Haluan sanoa kaikille Unescosta kiinnostuneille: ole rohkea ja lähde mukaan. Vaikka yksikään ystäväsi ei innostuisi, mene silti – tulet varmasti tapaamaan uusia ihmisiä ja saamaan uusia ystäviä.”

Maailman runouden päivä ja rasismien vastainen päivä 21.3.2026

Vanhojen kirppis Oulun Unesco-lukioiden kanssa 23.2.2026

**Laanilan Unesco-lähettiläät:
Aino, Lilja ja Wiivi**

OPPIVA YHTEISÖ Lumihiutaleiden tähtikartta

Natalia Uutela (koonti), opiskelijat ja oppilaat (runot)

*lumi laskeutuu hiljaa
aivan kuin kylmä halaus
valkoinen ja merkittävä
niin kuin lämmin auringon avaus*

*Hiljaisuus hengittää
Maa nukkuu lumen alla
Kuu valvoo yksin*

Lumihäätäleiden tarinatarina -mobiletaideteos toteutettiin yhteistyössä lukion äidinkielen- ja kuvataiteenryhmien sekä yläkoulun matematiikanryhmän kesken marraskuussa, Lumo Light -festivaalihennessä. Tunneilla syntyi toinen toistaan upeampia ja luovempia mobileja ja runoja.

“Jokainen lumihäätäle kantaa mukanaan tarinan – yhdessä ne muodostavat tähtikartan, jossa jokaisella on oma merkityksensä. Jokainen lumihäätäle symboloi ideaa, inspiraatiota tai unelmaa. Koulu on paikka, jossa lapset ja ideat saavat kasvaa. Jokainen on oma persoonallinen yksilö, ja yksilöistä muodostuu persoonallinen yhteisö.”

*Lumihiutale, se pieni ja hauras
taivaankappale, valkoinen hile, joka
talvella viilentää*

*Lumi hiljaa alas satelee
peittää alleen talven
pimeyden ja synkkyyden*

*Lumi on rauhoittavaa kuin uni
vaikka se keväällä sulii lämpö hajottaa
lumen niin kuin tuli suden*

*Lumi on kylmä
valkoinen ja märkäinen
talvella se saapuu
meid pakkaneen*

*kylmä talvi
viileä hanki
hieno hiutale
lumoava sade*

*lumihiiutale tippuu taivaalta
hitaasti muiden joukossa
kämmentellen se laskeutuu
aivan kuin kylmä kaunis
Suudelma*

*Kaunis lumi laskee hiljaa,
viileän talven tullen.
Lumoava kylmä tunne
laskee päälle mun*

*Lumi valkoinen kylmän talven tuoja ja
joulun mielen luoja*

*Lumi taivaalta satelee, maan piiloon peittelee
Meikäläistä palelee, kun lumi maata valelee*

*Lumi niin kiiltävää, kirkastaa omia silmiään.
Valkoinen unelma,
kylmä tuuli,
pehmeä kosketus
kylmä kinos
kaunis valkoinen
pois sulaa*

*Lumi saapuu sateena
syntyy kylmä kinos
kimaltaa kauniisti valossa
ja sulaa valkoinen pois*

*Lumihiutale, hento leijailee,
valkoinen kuin unelma,
kevyesti tuulen mukana,
kunnes sulaa pois.*

OPPIVA YHTEISÖ Yö koulussa yökoulussa

Kaisu Mäki

Syyslomalle jäätiin tänä vuonna epätavanomaisesti: viimeinen koulupäivä olikin kouluyö eli yökoulu. Tavallisen torstain koulupäivän jälkeen pyörähdettiin kotona, mutta illansuussa palattiin koululle.

Yökoulun aloitus sähköistyi heti kättelyssä, kun opiskelijat alkoivat etsiä eri puolille koulua piilotettuja ns. pahvi-Timoja. Onnelliset löytäjät saivat palkinnoksi Salen lahjakortteja. Ykköstavoitteena oli löytää Aurinko-Timo, josta luvattiin pääpalkinto. Aurinko-Timoa etsittiinkin koko ajan jännittyneemmissä tunnelmissa, kunnes kaikkein onnekkain kolmikko, **Elina, Tiila** ja **Ossi** viimein kaivoi Aurinko-Timon esiin.

- Ei oo koskaan tuntunu paremmalta, ei voi muuta kuin hymyillä! Nukun ensi yön tosi hyvin. Maailman parasta! Tiila hehkuttaa.
- Se löytyi näyttämön takaa, portaikon alta yksittäisen tuolin pohjasta.
- Muille opiskelijoille haluamme sanoa, että aina kannattaa osallistua jos vaan voi. Mekin olttiin jo luovuttamassa, kun oli jo etitty ulkoakin, mut onneks jatkettiin vielä!

Pääpalkinnoksi Aurinko-Timon löytäjät saivat elokuvateatteri Starin lahjakortin.

Yökoulussa pääsi osallistumaan monenlaisiin aktiviteetteihin, kuten hyppimään pomppulinnassa, musisoimaan, as-kartelemaan, maalaamaan kiviä, vierailemaan kahviossa ja vohvelikioskillä, paistamaan pipareita, lukemaan, katsomaan elokuvia, rentoutumaan, kokoamaan palapelejä, pelaamaan lautapelejä, kaupunkisotaa tai koripalloa, tapaamaan lemmikkejä, kuuntelemaan bändiä ja värittämään värityskuvia.

Monien opiskelijoiden mielestä parasta oli kuitenkin

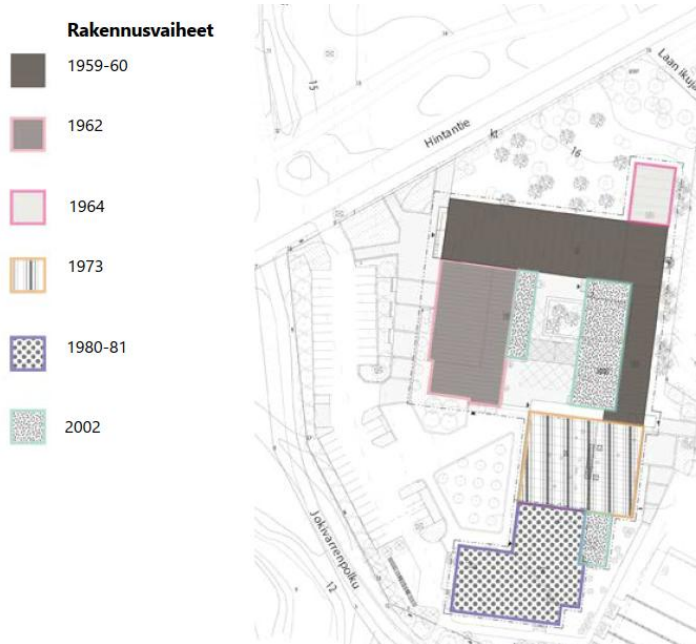
yökoulun rento tunnelma ja se, että opettajien kanssa ehti kerran jutella kaikenlaista, ei pelkkiä kouluasioita. Tismalleen samaa sanoivat opettajatkin.

OPPIVA YHTEISÖ Laanilan koulurakennuksen remontit: monivaiheinen investointi sivistykseen

Timo Kärkkäinen

Laanilan koulukiinteistö on rakennettu useassa vaiheessa vuosina 1960–2002. Kuva kertonee näistä vaiheista enemmän kuin tuhat sanaa.

Tämän vuosituhannen pienemmistä remonteista on syytä mainita vuoden 2021 kattoremontti 1980–1981 rakennettuun osaan. Uudelle katolle asennettiin 108 aurinkopaneelia, mistä Rakkauden Laanila sai rinnakkaisnimekseen AurinkoLaanila.

Tarkkasilmäinen saattaa huomata, että kuvasta puuttuu tilaelementti, Pihatto, joka otettiin käyttöön syksyllä 2022. Se mahdollisti opiskelijoidemme vuosittaisen sisäänoton kasvattamisen 100:sta 130:een ja opiskelijamäärän kasvun noin 310:sta noin 425:een vuosina 2022–2024.

Koulukiinteistö vapautuu lukion käyttöön tammikuussa 2027, kun yläkoulu siirtyy Jääkärintaivaleelle. Kuntotutkimusten perusteella rakennus tarvitsee mittavaa rakenne- ja taloteknistä peruskorjausta, jos sille tavoitellaan pitkää, noin 30 vuoden lisäkäyttöä. Lyhyempää, enintään 10 vuoden jatkokäyttöä varten riittävät pienemmät korjaukset, kunnossapitotoimet ja maltilliset tilamuutokset.

Hankeselvityksessä 2024–2025 päädyttiin kaksivaiheiseen ratkaisuun. Vaiheessa 1 vuosina 2025–2028 turvataan kasvavalle opiskelijajoukko ja henkilökunnalle lukio-opetukseen soveltuvat terveelliset ja turvalliset tilat vuoteen 2035 saakka. Pihattoa hyödynnetään väistötilana kesään 2028 asti. Vaiheessa 2 vuonna 2029 tehdään uusi hankeselvitys, jonka tavoitteena on pysyvämpi tilaratkaisu vuodesta 2035 eteenpäin. Lukiolaisten ennakoitu väheneminen 2030-luvulla vaikuttaa lopullisiin ratkaisuihin.

Vaiheen 1 korjaustoimet aloitettiin siis jo viime kesänä. Tiivistyksiä ja pintaremonttia tehtiin muun muassa ruokalassa ja musiikkiluokassa. Tulevana kesänä 2026 tapahtuu jo mittavampia muutoksia, kun ylimpään kerrokseen remontoidaan noin 80 henkilön tila. Siellä on tarkoitus järjestää ensi lukuvuodesta alkaen esimerkiksi uusinta- ja ylioppilaskokeita. Toki tilaa voidaan käyttää myös normaaliin luokkaopetukseen.

Nykyiseen lukiokerrokseen ei ole tulossa suuren suurta muutoksia. BIGE-luokka 322 kalustetaan FYKE-luokaksi mahdollisesti jo tänä kesänä ja yläkoululla lainassa oleva luokka 308 toiseksi hiljaisen

työn tilaksi vuoden 2027 puolella. Kaikkien luokkien ikkunat tiivistetään ja niiden ulkopintaan kiinnitetään auringonsäteilyä estävät kalvot. Kalvoilla ja ilmanvaihdon tehostamisella pyritään takaamaan siedettävät opiskeluolosuhteet myös loppukevään ja alkusyksyn hellepäivinä.

Yläkoulun poismuuton jälkeen muutostyöt keskittyvät aluksi 1970- ja 1980-luvuilla rakennettuun siipeen. Sinne remontoidaan elokuuhun 2027 mennessä entistä ehommat ja laajemmat kuvataiteen ja musiikin opetustilat. Toisesta kotitalousluokasta on suunniteltu opiskelijakahvilaa ja sitä vastapäätä sijaitsevista kahdesta luokkatilasta opiskelijoiden vapaa-ajan tiloja. Joenpuolimmainen kotitalousluokka ja teknisen työn tilat vuokrataan Oulu-opistolle.

Tammikuussa 2027 varmistuu, montako uutta opiskelijaa meillä aloittaa elokuussa 2027. Jos sisäänottomme tulee olemaan 160, se tarkoittaa opiskelijamäärän kasvua noin 530:een elokuuhun 2029 mennessä. Korjaus- ja muutostöiden ensimmäisen vaiheen päätyttyä vuonna 2028 meillä on valmius kasvaa tarvittaessa jopa noin 600 opiskelijan opinahjoksi.

Moni asia muuttuu seuraavien kahden vuoden aikana. Olen varma, että muun muassa toiminnallisuus ja viihtyisyys paranevat, kun tiloja ja talotekniikkaa ajanmukaistetaan ja kalusteita uusitaan. Toivon, että meiltä kaikilta löytyy ripaus kärsivällisyyttä ja joustavuutta, koska pieniltä, väliaikaisilta poikkeusjärjestelyiltä tuskin vältymme.

Rakkauden Laanilan koulukiinteistö ei ole vain rakennus, vaan kertomus jatkuvasta kehityksestä – kyvystä uudistua ja vastata uusiin tarpeisiin. Jokainen rakennusvaihe on samalla ollut ja tulee olemaan investointi sivistykseen, koko kouluyhteisön hyvinvointiin ja kestävään tulevaisuuteen.

OPPIVA YHTEISÖ

Historian ja uskonnon opiskelijat toukokuisella kulttuuriretkellä Keminmaassa ja Kemissä

Noora Tala-Kopperoinen, Jonna Svartström ja Tapio Lindholm

Tapio se taisi idean heittää: *"Lähdetään humanististen aineiden yhteiselle opintoretkelle Keminmaahan ja Kemiin katsomaan keskiaikaista kirkkoa, muumiota ja historiallista museota!"* Tuumasta toimeen.

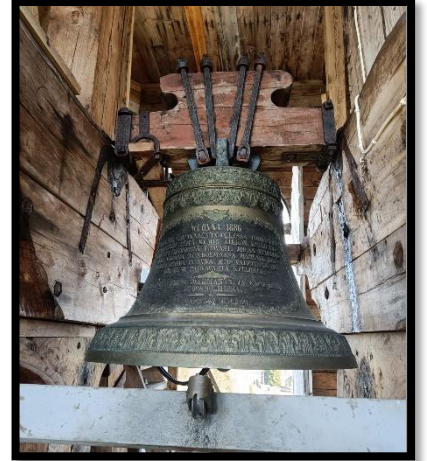
H13-, **UE4-** ja **UE5-**opintojaksojen teemat sopivatkin yhteen kuin nenä päähän:

- **H13:** Suomen historian keskeisten muutosprosessien ja kehityslinjoiden analysointi taustoineen autonomian ajan lopulta nykyaikaan.
- **UE4:** Uskonnon, kulttuurin ja yhteiskunnan vuorovaikutus Suomessa nyt ja historian eri vaiheissa.
- **UE5:** Uskonnollinen taide, arkkitehtuuri, symboliikka ja populaarikulttuuri.

Tavoitteenamme oli syventyä Suomen historiaan, uskonnollisuuteen, symboliikkaan sekä arkkitehtuuriin. Niinpä vietimme upean ja aurinkoisen retkipäivän 7.5.2026 Keminmaassa ja Kemissä.

Aikamatka keskiaikaan ja Rungiuksen muumio

Päivä alkoi Saaga Travelin kyydillä kohti aikamatkaa keskiaikaan. Moni opiskelija astui ensimmäistä kertaa elämässään keskiaikaiseen kirkkoon vieraillessamme **Keminmaan vanhassa kirkossa** (Pyhän Mikaelin kirkko, valmistunut n. 1553). Kirkon lattialankkujen alla lepäävä kohde hämmästytti ja puhutti opiskelijoita: kirkkoherra **Nikolaus Rungiuksen** (k. 1629) muumioitunut ruumis. Tarinan mukaan Rungius oli eläessään julistanut: *"Jos sanani eivät ole totta, ruumiini mätänee, mutta jos ne ovat totta, se ei koskaan mätäne."* Pääsimme myös tutkimaan vanhoja hautakiviä Tapion opastuksella.

Keminmaan historian havinaa täydensi

vieressä kohoava, Carl Ludvig Engelin suunnittelema **Keminmaan uusi kirkko** (valmistunut 1827), joka edustaa uljasta uusklassisista arkkitehtuuria. Selvisimme kellotorniin kipuamisesta (huterat portaat) vaurioitta ja saimme nähdä upeiden maisemien lisäksi 600-kiloisen 1800-luvun kirkonkellon.

Ruumiin ravintoa ja kaupunkiseikkailuja

Hengen antimien lisäksi kaipasimme myös ruumiin ravintoa. Reissun kenties odotetuin – eikä suinkaan vähiten merkittävä – pysähdys tapahtui Kemin Prisman PizzaBuffassa. Noutopöydän runsas tarjonta maistui opiskelijoille erinomaisesti koulupäivän lounaaksi! Ruokatauon jälkeen historian opiskelijat suuntasivat **Kemin historialliseen museoon** syventymään alueen menneisyyteen sekä seikkailemaan kaupunkisuunnistuksen merkeissä Kemin keskustan historiallisilla kohteilla.

Samaan aikaan uskonnon

ryhmät tutkivat luterilaista ja ortodoksisista kirkkoa. Arkkitehti Josef Stenbäckin suunnittelema kansallisromanttinen ja uusgoottilainen **Kemin luterilainen kirkko** valmistui vuonna **1902**. Se tarjosi ryhmällemme aivan erityisen elämyksen, kun kaupunginorkesterin harjoitukset täyttivät kirkkosalin musiikilla juuri vierailumme aikana. Kulttuurihistoriallista ja arkkitehtuurista kontrastia toi vierailu **Kemin ortodoksisessa kirkossa** (Johannes Kastajan syntymän kirkko), jossa diakoni Vasili odotti meitä ja oli valmistautunut vierailuumme huolella.

Vastaanotto oli kaikkialla todella lämmin ja opastukset priimaa – kiitos kaikille kohteille! Upea reissu, ainutkertaisia kokemuksia ja loistava porukka!

OPPIVA YHTEISÖ Kiekko seuraa englannin kurssilla

Iida Liikanen

ENA9-kurssilaiset saivat kolmosperiodin aikana paikallisia vierailijoita. Oulun Kärppien Tsekistä lähtöisin oleva **Matyas Kartner** ja ruotsalainen **Niklas Rubin** saapuivat lyhyeen haastatteluun ja pingisotteluun Laanilan lukioon. Laanilalaiset ottivat turnauksesta voiton pistein 11–9. Pingisturnauksen jälkeen ENA9-kurssilaiset pääsivät töihin ja kyselemään kysymyksiä ja jääkiekkoilijat vastailemaan.

Kysymyksiä sateli niin jääkiekosta, lempiruuasta kuin myös asioista, joita kiekkoilijat kaipaavat omasta kotimaastaan. Jääkiekkoilijat kertoivat, että ovat aloittaneet lajin harrastamisen hyvin nuorena, eikä se suuremmin ole vaikuttanut heidän koulunestykseensä. Kysyttiin myös sitä, miten miehet valmistautuvat peleihin. Kartnerin keskittyminen vaatii tiukasti samanlaista toimintaa ja aikataulutusta, kun taas Rubin on näissä asioissa rennompimpi ja pystyy valmistautumaan ilman tiukkoja rutiineja. Molemmat kumminkin totesivat, ettei paine voittaa ole enää niin iso kuin se joskus nuorempana on ollut.

Kysimme Rubinin ajatuksia ruotsin kielen käytöstä Suomessa. Hän kertoo, ettei suurimmaksi osaksi edes käytä äidinkieltään, koska on havainnut suomalaisten heikon kielitaidon. Toisaalta jääkiekon parissa hän voi käyttää äidinkieltään, koska joukkueessa on useampi ruotsia taidokkaasti puhuva. Hän kertoo huvittuneena, ettei kielellä ole mitään salaisen tiedon välittämisen virkaa, koska suurin osa muista joukkuelaisista pystyy seuraamaan keskustelua ilman ongelmaa. Osallistuminen ja puhuminen ovatkin kielellisesti suurimmat ruotsin kielen ongelmat.

Pääsimme myös kuulemaan Kartnerin ajatuksia Kalpasta Kärppiin siirtymisestä viime vuoden Suomen mestaruus -pelien jälkeen. Hän kertoo, että tuosta kokemuksesta hänelle tulisi ikuisesti jäämään mieleen suomalaisten yhteishenki heidän lajinsa ympärillä. Se tunne, miten vahvasti Suomen kansa haluaa maansa jääkiekkoilijoiden onnistuvan.

Molemmat kiekkoilijat kertoivat, että aikovat harrastaa jääkiekkoa niin pitkään kuin joukkueet ottavat heidät mukaan ja heidän oma terveytensä antaa myöten.

OPPIVA YHTEISÖ Kevättä ja kulttuuria Helsingissä 22.–24.4.2026

Hermann, Alvar, Helmi, Jutta, Runo, Ines, Aleks, Joana, Nelle, Verneri, Kaarle, Julius, Juho, Helmi, Hanna, Mikael, Patrick, Riikka-Maria ja Kaisu

Äidinkielen ja kirjallisuuden valinnaisen kulttuurikurssin tavoitteena lukuvuonna 2025–2026 oli tutustua merkittäviin kulttuurikohteisiin Helsingissä. Opiskelijat keräsivät lukuvuoden mittaan rahaa matkaa varten monella tapaa. Kurssiin kuului myös mm. Helsinkiin sijoittuvan romaanin lukeminen ja esitleminen toisille opiskelijoille. Minne sitten ehdimme kahdessa vuorokaudessa?

Suomenlinna

Heti Helsinkiin saapumisen ja hostelliin kirjautumisen jälkeen lautta vei meidät Suomenlinnaan, Unescon maailmanperintökohteeseen.

Kävelimme ympäri saarta, katsoimme vanhoja rakennuksia, tykkejä ja muureja. Vaikka meillä ei ollut opastettua kierrosta, oli silti mielenkiintoista miettiä, millaista elämä on siellä joskus ollut. Maisemat olivat tosi hienot: paljon kallioita, vihreää ja meri näkyi melkein koko ajan. Sääkin oli mahtava, aurinko paistoi koko ajan ja lämpöä oli yli kymmenen astetta. Kokonaisuudessaan vierailu oli tosi rento, eikä mikään liian vakava koulujuttu. Enemmänkin semmoista vapaata ja leppoisaa kierte-

lyä hyvässä seurassa. Samalla tuli nähtyä yksi Helsingin hienoimmista ja historiallisimmista paikoista.

Helsingin keskustakirjasto Oodi

Helsingin keskustakirjasto Oodi on Suomen suurin yleinen kirjasto, joka avattiin 5. joulukuuta 2018. Oodin kustannukset olivat noin 100 miljoonaa euroa, joista valtio maksoi kolmasosan.

Keskustakirjasto Oodi on monipuolisin ja hienoin kirjasto, jossa olemme koskaan vierailleet. Kun kävelimme kirjaston eri kerroksissa, olimme ihmeissämme siitä, kuinka paljon erilaisia mahdollisuuksia sekä palveluita Oodi tarjoaa.

Kirjaston eri kerroksista löytyi monipuolisesti harrastusmahdollisuuksia joka lähtöön, esimerkiksi tietokoneita, erilaisia käsityökoneita, ompelukoneita sekä silitysrautoja. Musiikin tekemiseen oli osoitettu omia huoneita, joissa oli paljon nuoria. Äänityskoneille, pleikkareille sekä telkkareille oli omat huoneensa. Oodissa on myös erittäin laajat opiskelupaikat, niin hiljaiselle kuin sosiaaliselle opiskelulle.

Oodissa on myös kaksi kahvilaa. Ensimmäinen sijaitsee Oodin ensimmäisessä kerroksessa, kahvilaa kuvaillaan moderniksi ja sitä se meidänkin mielestämme oli. Kolmannessa kerroksessa sijaitsee perinteikkäämpi kahvila, josta pääsee myös terassille.

Toisessa kerroksessa sijaitsevat työtilat, studiot, työskentelytilat, pelihuoneet sekä kokoustilat. Kolmas kerros on perinteinen kirjastotila, josta löytyy myös lukusali sekä alue lapsille.

Majoittuminen hostellissa Katajanokalla

Hostellissa yövyttiin 2 - 4 hengen huoneissa. Iltaisin oli mukava tunnelma. Hostelliin oli kiva tulla pitkän ja jännittävän päivän jälkeen lepäämään. Huone oli juuri sopivan kokoinen ja pidimme siitä, että huoneessa oli myös televisio.

Hostellin keittiö oli mukavan pieni ja kotoisa. Siellä oli kiva laittaa aamupalaa ja iltapalaa. Omat astiat piti tiskata loppuksi. Vaikka tiskaaminen ei ole mitään kiintoa puuhaa, se yllättävästi olikin mukavaa tuossa tilanteessa.

Eduskuntatalo

Toisen Helsinki-päivän aamulla kävimme eduskuntatalolla. Matka alkoi hostellilta, josta hyppäsimme ratikkaan eduskuntatalolle.

Lentokenttämaisen turvatarkastuksen jälkeen saimme vierailijakortit. Samalla jätimme takit ja isommat vaatteet naulakkoon.

Kulttuuri- ja tiedeministeri **Mari-Leena Talvitien** avustaja esitteli meille eduskuntatalon tiloja. Hän kertoi esimerkiksi, mistä portaista vieraita on ennen tullut ja minne kansanedustajat jättävät ulkovaatteensa. Eduskuntatalo oli myös sisältä kaunis ja tämä oli suurimmalle osalle meistä ensimmäinen kerta eduskuntatalossa.

Tämän jälkeen menimme Kokoomuksen kokoushuoneeseen, jonne ministeri Mari-Leena Talvitie tuli kertomaan työnkuvastaan, viime päivien asioista sekä yleisesti arjestaan eduskunnasta. Mari-Leena Talvitie ja hänen avustajansa kertoivat urapolustaan. Saimme myös tietää, että jokaisella kansanedustajalla on kokoushuoneissa omat paikkansa, joilla istuimme. Näimme myös tiimalasin, jonka avulla varmistetaan, että kaikkia kuultaisiin kokouksessa korkeintaan noin kaksi minuuttia kerrallaan.

Eduskuntatalolla käyminen oli mielenkiintoinen ja uniikki kokemus. Osa opiskelijoista kävi katsomassa myöhemmin iltapäivällä eduskunnan kyselytuntia.

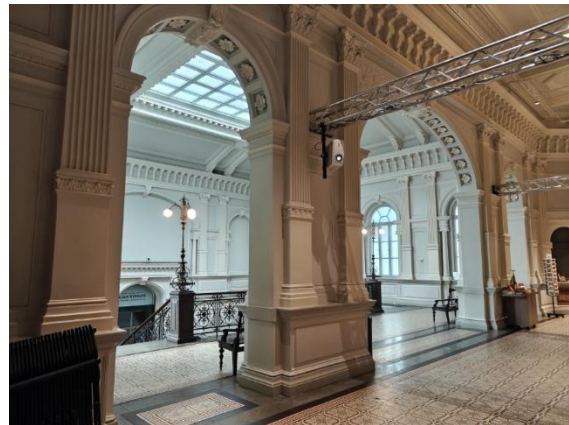
Ateneum

Kun kävimme kansallisgalleriassamme Ateneumissa, siellä oli kaksi näyttelyä. Ensimmäinen näyttely, jonka kävimme katsomassa, oli **Eero Nelimarkan** näyttely, jossa esiteltiin melkein kaikki hänen tekemänsä työt ja kerrottiin hänen elämästään. Se kuvasti paljon suomalaista elämää menneisyydessä ja se kiehtoi meitä erityisen paljon.

Nelimarkan näyttely oli tunteita herättävä, varsinkin kun luki samalla hänen elämäntarinaansa ja ideoidensa syntyä seinäteksteistä.

Toinen näyttely oli *Kokoelma: ajan kysymys*. Esillä oli suomalaisia teoksia, jotka olivat meille ennestään tuttuja, sekä myös uusia teoksia. Näyttelyssä kiehtoivat erityisesti **Alexi Gallen-Kallelan** Kalevala-aiheiset teokset sekä **Hugo Simbergin** *Haavoittunut enkeli*. Myös **Ferdinand von Wrightin** *Taistelevat metsot* oli vaikuttava.

Näyttelyjen lisäksi museokaupassa oli mukava vieraillla ja siellä oli paljon kiinnostusta herättäviä kirjoja. Vierailun kesto oli sopiva. Sai kulkea vapaasti ja kesto riippui lopulta ihan opiskelijan omasta tahdista.

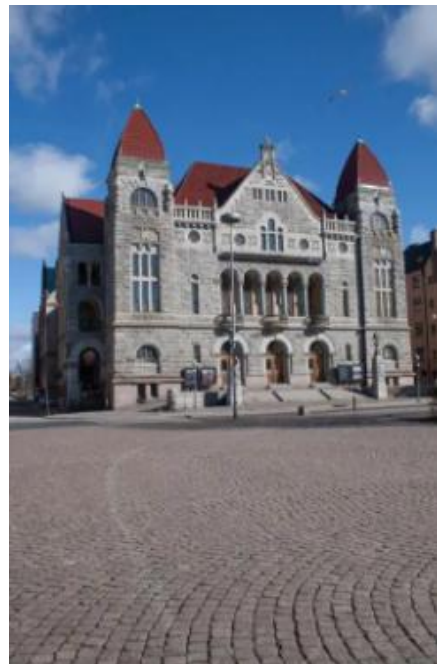
Kansal-

listeatlerin kulisseissa ja katsomossa

Suomen Kansallisteatteri on vuonna 1872 perustettu vanhin suomenkielinen ammattiteatteri. Se on taiteellinen teatteri, jonka tavoitteena on tarjota kaikille suomalaisille suomenkielistä teatteritaidetta.

Teatteri sijaitsee Helsingin rautatieaseman vieressä ja on tunnettu etenkin historiallisesta jugend-tyylisestä päärakennuksestaan. Teatterin alkuperäinen nimi on Suomen Suomalainen Teatteri.

Kävimme vierailulla Suomen Kansallisteatterissa, jossa saimme aluksi yksityisen kierroksen teatterin backstage-tiloissa. Kierroksella pääsimme näkemään, mitä kaikkea

esitysten taustalla tapahtuu: lavasteita, puvustusta, rekvisiittaa sekä erilaisia näyttämötiloja valmisteluvaiheessa. Oli kiinnostavaa nähdä, kuinka paljon yksityiskohtia ja työtä yhden esityksen rakentamiseen liittyy ennen kuin se päättyy yleisön eteen. Opimme myös, mitä teatterissa työskentelevät olivat opiskelleet ennen uraansa teatterissa. Törmäsimme myös muutamaa tunnettuun näyttelijään, mikä oli erityisen ilahduttavaa.

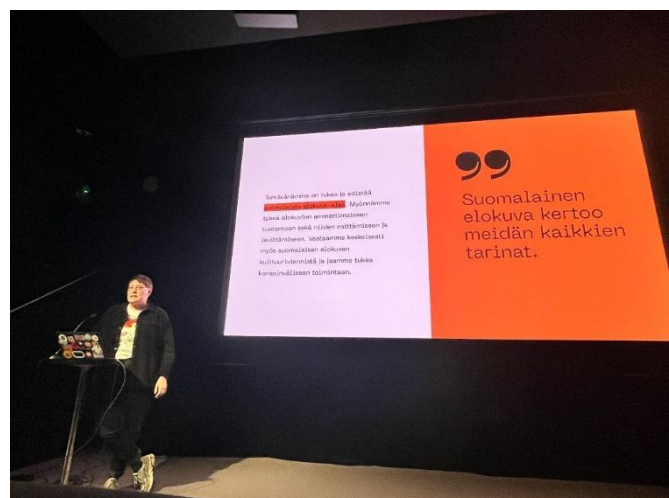
Kierroksen jälkeen siirryimme katsomaan Elli Salon käsikirjoittaman "Muistopäivä"-näytelmän teatterin pienellä näyttämöllä. Esityksen alkupuolisko oli mielestämme näytelmän paras osuus. Näytelmän alussa henkilöahmoissa näkyi enemmän heidän ainutlaatuiset luonteensa ja vahvuutensa. Toiselle puoliajalle tultaessa henkilöistä tippui lähes kokonaan pois huumori ja elämänilo, mikä johtui heidän elinolojensa kurjistumisesta.

Suomen elokuvasäätiön Kino K-13

Lähtöamuna, perjantaina, kävimme tutustumassa Suomen elokuvasäätiön toimitiloissa Katajanokalla sijaitsevaan Kino -13-elokuva-teatteriin. Kino k13 on 150-paikkainen, korkeatasoinen ja hienosti rakennettu elokuva-teatteri.

Suomen elokuvasäätiön toimintaa meille esitelti viestintäasiantuntija **Marjo Pipinen** yhteistyössä teatteripäällikkö **Tomi Sonckin** kanssa. Kino K-13 oli erittäin mielenkiintoinen

ja mieleenpainuva kohde, joka lisäsi arvostusta suomalaista elokuvatuotantoa kohtaan. Katsoimme kaksi lyhytelokuvaa *Patentti nro. 314805* ja *Dollhouse elephant*, joista kumpikin on suomalaista elokuvatuotantoa.

Maamme, kaikkien -juhlanäyttely

Kävimme Helsingin Taidehallissa 24.4.2026. Kokemuksemme Taidehallissa oli ainutlaatuinen. Kävimme Maamme, kaikkien -nimisessä näyttelyssä, joka oli Suomalaisten taidesäätiöiden yhdistyksen 20-vuotisnäyttely.

Helsingin Taidehalli sijaitsee Etu-Töölössä . Se avattiin vuonna 1928, aikana, jolloin Suomi oli nuori itsenäinen valtio ja kansallista kulttuuria haluttiin vahvistaa.

Taidehalli ei ole museo, vaan siellä järjestetään vaihtuvia näyttelyitä ja painopiste on nykytaiteessa, mutta myös muotoilussa ja arkkitehtuurissa.

HYVINVOINTI Ollaan kavereita eikä kiusaajia!

Natalia Uutela

Lapsena tykkäsin leikkiä kavereideni kanssa ulkona, ja alakouluikäisenä sovin eräälle myöhäiskesän päivälle leikkitreffit neljän kaverin kanssa. Kerkesin leikkeihin mukaan vähän myöhässä päivällisajan vuoksi. Ruuan jälkeen lähdin kotoa innoissani, ja tapasin kaverini kotitieni alkupäässä, johon he olivat tulleet minua vastaan. Ystäväni moikkasivat ja lähestyivät minua rinta rinnan mustikoita syöden. Kerkesin juuri ja juuri kysymään, mitä tänään leikittäisiin, kunnes sain päälleni mustikkapommituksen ja ivallisen, kovaäänisen naurun. Voimalla heitetyt pienet mustikat tahrivat vaatteeni ja osuivat kipeästi kasvoihini. Kaverini lähtivät juoksemaan pois edelleen ivallisesti nauraen, ja purskahdin itkuun.

Joku voisi sanoa kyseisen tai vastaavanlaisen tilanteen olevan harmiton, kavereiden välinen jekku, jota ei pidä ottaa vakavasti, koska "se oli vain leikkiä". Toinen saattaisi lähteä juoksemaan kavereiden perään mustikat mukanaan positiivisen kiihtyneessä kostomielessä, ja kolmas voisi näpäyttää kavereitaan myöhemmin hieman eri lailla. Minulle tuli kuitenkin paha mieli, ja koin muun muassa häpeän ja ulkopuolisuuden tunnetta.

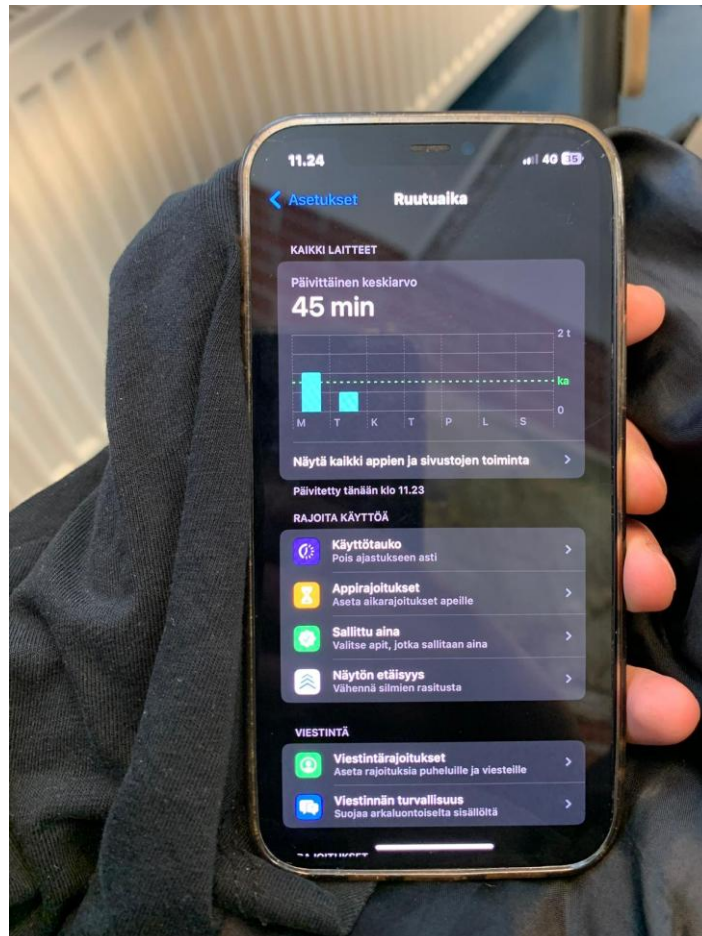
Kiusaamisella on lukuisia ilmenemismuotoja, eivätkä kaikki suhtaudu samaan tilanteeseen aina samalla tavalla. Samat "jekut" ja "läpät" voivat siis olla kiusaamista tai mieleistä vuorovaikutusta, ja ihmisellä voi mielipide myös muuttua. Onkin tärkeää muistaa yhteiset pelisäännöt, joita kunnioitetaan, eikä toisen tunteita pidä vähätellä. Myöskään jatkuvasti saman henkilön jekuttaminen tai läpänheitto samasta henkilöstä ei ole järkevää tai oikein. Usein kaveriporukassa ei myöskään uskalleta sanoa, jos (jatkuva) jekutus ja läpänheitto tuntuu ikävältä. Mietitään siis, mitä ja miten sanotaan, ja kunnioitetaan jokaisen rajoja!

Kiusaamisen rajat tuntuvat hälvenevän nykypäivänä erityisesti sosiaalisessa mediassa, kuten Tiktokissa, Instagramissa tai Jodelissa, jossa käyttäjät iästä riippumatta kirjoittavat esimerkiksi ilkeitä ja tarpeettoman arvostelevia kommentteja. Ajatellaan, että virtuaalinen ympäristö tai anonyymiyys antaa luvan kaikenlaiseen kommentointiin, kun asiasta ei uskalleta mainita kasvotusten tai rakentavasti. Puhutaan siis somessa samalla lailla kuin nähdessämme: kunnioittaen ja nätisti!

Kaverini pyysivät mustikkapommitustaan ja käytöstään nätisti anteeksi sen jälkeen, kun vanhempani oli torunut heitä. Leikimme monet leikit tämän tapauksen jälkeen, eikä tilanne jäänyt minua liikaa vaivaamaan. Kuitenkaan kiusaamistilanteita ei unohda, ja on tärkeää kertoa luotettavalle aikuiselle, jos joutuu kokemaan sellaista, mikä itsestä tuntuu pahalta.

HYVINVOINTI Irtiotto mediasta

Iida Liikanen

Laanilan lukion ykköset keksivät haastaa itsensä mediattomalla ajalla ja pian puhelimellaoloajat olivatkin alle kahta tuntia päivässä.

- Heitimme läpällä, että pitäisikö testata, kuinka paljon viikossa jäisi aikaa koulun ohella muille jutuille, jos puhelin olisi pois tieltä viemästä turhaa aikaa. Päätimme testata, kellä on eniten itsekuria pitää puhelin pois ja keksiä viikon ajalle muuta tekemistä ja nukkua tarpeeksi, kertovat 25 A:n **Lotta Kuha** ja **Iisa Tuomela**. Heidät mukaan lukien haasteessa oli mukana seitsemän henkilöä.

Kaksikko kertoo, että alkuun haaste herätti vaikeuksia ja piti pitää itsensä kurissa, jottei eksy vahingossa selaamaan sosiaalista mediaa, mutta jo haasteen puolivälissä olo helpottui ja tilalle tuli rentous. He kertoivat olleen mukavaa olla hetken erossa kaikesta somemaailmasta, sillä puhelimen sijaan pystyi keskittymään koulun käyntiin ja sosiaalisiin suhteisiin. Esimerkiksi omassa huoneessa olo oli vähentynyt, perheenjäsenten kanssa oleminen lisääntynyt ja tunteilla pystyi keskittymään oleelliseen, kun ei some ollut häiriötekijänä näytöllä.

Ykköset myös huomasivat, miten paljon enemmän aikaa koulun jälkeen jää arkisin, kun puhelin ei ole koko ajan läsnä. Puhelimen kanssa tuntuu, ettei aikaa juurikaan ole enää koulun jälkeen.

Lotta ja lisa kertovat olevansa huolissaan nuorten valtavasta puhelimen selailun määrästä ja sitä seuraavasta unen määrän vähäisyydestä.

- Moni kokee olevansa koulussa todella väsynyt, mutta ajattelempa, että väsymykseenkin voi yrittää vaikuttaa itse omilla tavoilla ja esimerkiksi puhelimen käytön rajoittaminen voi lisätä riittävään unenmäärään panostamista, he toteavat.

Koulumme terveystiedon lehtori **Helena Eskola** kertoo seuraavaa:

- Somen käytöllä on monenlaisia erilaisia vaikutuksia terveyteen. Somen käytöllä on monia haitallisia terveysvaikutuksia, mutta toisaalta somen käyttö voi viisaasti toteutettuna myös tukea terveyttä. Somen käytön haittavaikutuksia ovat mm. fyysisen kunnon heikentyminen passiivisen elämäntavan sekä liiallisen istumisen myötä. Liiallinen somen käyttö voi aiheuttaa myös uniongelmia ja tätä kautta väsymystä ja uupumusta. Somen käyttö voi kuormittaa myös mielenterveyttä: jatkuva vertailu somessa voi aiheuttaa minäkuvan ja itsetunnon heikkenemistä, minkä lisäksi keskittymisvaikeudet ja mielialaongelmat voivat lisääntyä. Myös turvattomuuden kokemus voi kasvaa somen haitallisten sisältöjen vuoksi. Somen käyttö voi myös eristää muista ihmisistä ja aiheuttaa yksinäisyyden kokemusta, heikentää vuorovaikutustaitoja ja viedä aikaa muilta tärkeiltä asioilta arjessa.

Hän myös kertoo, että tällainen lyhytaikainen haaste puhelimen käytön vähentämisestä parantaa unen laatua ja voi johtaa muiden tärkeiden asioiden pariin elämässä. Se parantaa keskittymiskykyä ja vähentää jatkuvaa aivojen kuormitusta, mikä taas voi laskea ahdistuksen ja mielialaoireilun määrää.

- Median käyttöä voi rajoittaa ottamalla vastuu omasta hyvinvoinnista. On tärkeää, että tiedostaa somen käytön haittavaikutukset, mutta erityisen tärkeää on että hoksaa sen, että on itse se henkilö, joka voi tehdä asioita oman hyvinvointinsa eteen, eli tässä tapauksessa voi itse alkaa rajoittamaan puhelimen käyttöä, sanoo Helena.

Aluksi pienet askeleet riittävät: päätös jättää puhelin pois nukkumaan mennessä on jo iso teko oman hyvinvoinnin eteen. Kannattaa sopia myös kavereiden kanssa, että aletaan yhdessä vähentämään puhelimen käyttöä, kuten Lotan ja lisan ystäväporukka teki.

lisa ja Lotta suosittelevat lämpimästi kokeilemaan haastetta edes päivän ajan, koska sillä on oikeasti positiivisia vaikutuksia terveyteen. Voi vapaasti keskittyä asioihin, joilla on merkitystä somen ulkopuolella.

- Haluamme kannustaa muitakin lukiolaisia testaamaan ja ottamaan haasteita vastaan, vaikka ne tuntuisivat lapsellisilta tai tarpeettomilta. Haasteista oppii paljon ja ne tuovat kivaa vaihtelua arkeen. Luvataan tai ainakin toivotaan, että jos tartutte haasteeseen, löydätte positiivisia vaikutuksia.

HYVINVOINTI Liikkeellä koulussa ja kotona

Liikka Jurvakainen ja Tommie Leinonen

Mitä liikkuminen merkitsee teille?

- Liikunta merkitsee meille tapaa oleskella kavereiden kanssa. Sen ei aina tarvitse olla täysin tavoitteellista, se on myös tapa rentoutua arjessa. Liikuntaa on myös todella mukava harrastaa itsekseen. Yksin liikkumisessa parasta on oma rauha.

-

Miksi lähditte mukaan Liikkuva opiskelu -toimintaan?

- Lähdin mukaan liikkuva opiskelu -toimintaan, koska se on itselle ainakin mielenkiinnon kohde. Ja oli helppo lähteä mukaan, koska monet luokkakavereista oli jo olleet aikaisempaan vuonna ja he aikoivat jatkaa. Olin muutenkin aikaisempaan vuoteen ollut auttamassa heitä esimerkiksi vapputapahtumassa.
- Kiinnostuin liikkuva opiskelu -toiminnasta jo lukion ensimmäisen vuoden alussa. Liikunta on aina ollut hyvin tärkeää minulle. Kun ensimmäisen kerran kuulin liikkuva opiskelu -toiminnasta tiesin, että haluan liittyä mukaan. Mielestäni on kiva päättää koulun yhteisistä asioista, kuten tapahtumista ja joulujuhlien taukojumpista.

-

Minkälaisia juttuja koulussa on ollut viime vuosien aikana arkiliikunnan lisäämiseksi?

- Koulussa on ollut opiskelijoille haasteita, joista on voinut voittaa palkintoja. Kaikki haasteet ovat olleet erilaisia ja niistä on koetettu tehdä kaikille sopivia ja sellaisia, että ne olisi jokaiselle mahdollista suorittaa. Haasteet ovat olleet kyykkyjä, leuanvetoja, lyhyitä jumppatuokiota, porraskävelyä, lenkkeilyä, yhdellä jalalla hyppimistä, suunnistusta tai lahjakorttien etsimistä ympäri kaupunkia.

-

Miksi toimintamme on tärkeää?

- Toiminta on tärkeää opiskelijoiden hyvinvoinnin vuoksi. Yhä useammat nuoret unohtavat liikkua tarpeeksi päivän aikana, joten pyrimme saamaan heidät liikkumaan enemmän niin koulussa kuin vapaa-ajallaan, pienten palkintojen kuten lahjakorttien yms. avulla. Lahjakortit ja palkinnot on mahdollista voittaa, kun osallistuu liikuntatuutoreiden järjestämiin haasteisiin.

Mikä Wappu-triathlonissa oli liikunnallista ja millainen oppitunti se oli?

- Wappu-triathlonissa oli paljon erilaisia liikunnallisia tekemisiä. Siellä pystyi kokeilemaan sumopainia, pelaamaan jalkapalloa sekä kuplajalkapalloa, kokeilemaan omia rajojaan esimerkiksi punnerruksissa tai leuanvedossa sekä viestipiste. Itse järjestimme yhdessä kahden muun liikuntatuutorin kanssa sumopainipisteen. Piste oli melko suosittu ja siinä olikin melkein koko ajan opiskelijoita testaamassa lajia. Kuplajalkapallopiste oli myös hyvin suosittu. Se pidettiin yhteistyössä Oulu Action Parkin kanssa. Kävimme itsekin pelaamassa kuplafutista ja se oli oma lempparimme.

Oppitunti itsessään oli mukavaa vaihtelua normaaleihin oppitunteihin. Oli mukavaa testata erilaisia lajeja, joita ei kovin monesti pääse vapaa-ajalla harrastamaan. Wappu-tapahtumassa mukavaa oli myös yhteisöllisyyden tunne. Monet koulun opiskelijat sekä opettajat osallistuivat tapahtumaan.

Saimi Hurme 25E

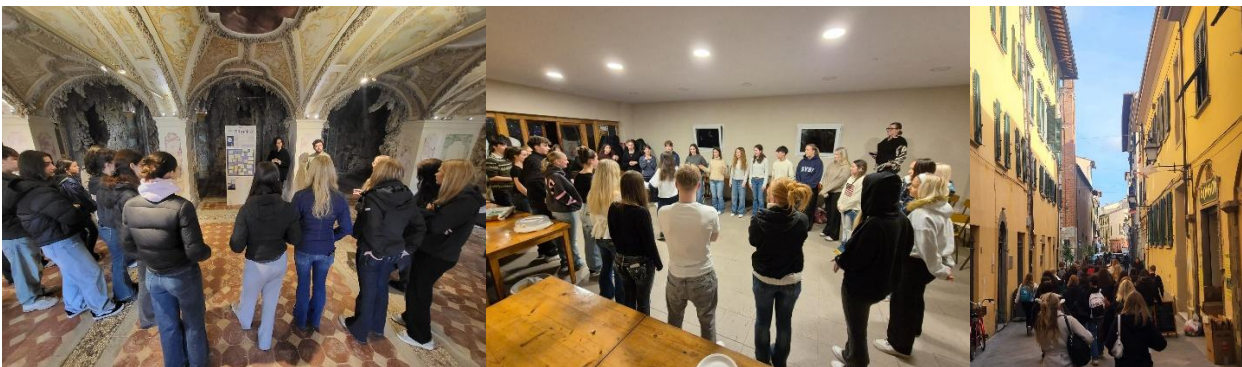
KANSAINVÄLINEN LAANILA Miksi lähteä mukaan Erasmus-matkaan?

Fanni Keränen

Monet ovat varmasti kuulleet Erasmus-matkoista koulussa sekä mahdollisesti perheenjäseniltä. Monella saattaa kuitenkin tällainen matka jäädä tekemättä epävarmuuden vuoksi. Monet ovat varmasti hieman epävarmoja oman englantinsa kanssa, sillä täällä meillä Suomessa englantia ei kuitenkaan puhuta jokapäiväisesti. Toiset voivat stressata uusien ihmisten tapamista. Miksi siis kaikesta huolimatta kannattaa lähteä matkaan mukaan?

Kehotan kuitenkin unohtamaan negatiiviset ajatukset ja keskittymään asioihin, joita Erasmus-matkalta saa. Matka on täynnä uusia kokemuksia. Laanilasta Firenzeen lähti hieman vajaan kahdenkymmenen henkilön ryhmä. Matka alkoi Oulusta rautatieasemalta. Junalla matkustettiin Helsinkiin, josta lennettiin Tukholmaan. Tukholmassa yö vietettiin hostellissa ja seuraavana aamuna pitkä junamatka Firenzeen todella alkoi. Matkaa junalla taitettiin yli kolmetuhatta kilometriä, ja junia oli yhteensä seitsemän. Junamatkat taittuivat jutellen, pelaillen ja uusiin ihmisiin tutustuen.

Firenzessä vastassa olivat uudet perheet. Viikon aikana nuoret tutustuivat italialaisiin perheisiin ja nuoriin. Firenzeen tutustuttiin erilaisten tehtävien kautta ja italialaisten nuorten esittelyitä kuunnellen. Viikko oli täynnä koristeellisia rakennuksia ja taidetta. Viikko oli myös täynnä tutustumista toisiin niin koulussa kuin vapaa-ajallakin.

Tällaiset matkat ovat raskaita ja vaativat paljon, mutta ne myös opettavat paljon. Ne opettavat esimerkiksi erilaisten ihmisten ja tilanteiden kanssa toimimista. Erasmus-matkat antavat mahdollisuuden tutustua uuteen kulttuuriin ja uusiin ihmisiin. Matka erilaiseen kulttuuriin opettaa ymmärtämään erilaisia ihmisiä ja taustoja. Erasmus-matkat eivät kuitenkaan ole vain maisemien katselua ja uusien nähtävyyksien näkemistä.

Matkat ovat myös opettavaisia. Matka opettaa kärsivällisyyttä sekä empatiaa. Matkat antavat valmiuksia toimia erilaisten ihmisten kanssa, tämä on suuri lahja, jonka tällainen matka antaa. Erasmus-projekti opettaa pääsemään yli vastoinkäymisistä sekä erimielisyyksistä. Joskus kaikki ei mene kuten on toivonut, ehkä isäntäperhe ei täytäkään omia odotuksia. Tämä kuitenkin opettaa tekemään kompromisseja sekä ajattelemaan positiivisesti asioista. Matka opettaa, että vastoinkäymisistä huolimatta matka voi olla ikimuistoinen. Mukaan lähtee paljon taitoja, joita ei edes itse välttämättä huomaa.

Englannin taito kehittyy ja sen käyttäminen ei ole enää niin vaikeata tulevaisuudessa. Matkalla huomaa, että huonommallakin englannilla saa asiansa sanottua ja ymmärtää toisen sanoman.

Kehotan jokaista, jolla vain on mahdollisuus pyrkiä Erasmus-matkalle, tarttumaan siihen mahdollisuuteen. Matka on ikimuistoinen ja opettavainen. Matkan aikana pääsee tutustumaan uusiin ihmisiin, näkemään uusia maisemia sekä oppimaan uutta toisesta kulttuurista. Matka opettaa myös kärsivällisyyttä.

KANSAINVÄLINEN LAANILA Maata pitkin Eurooppaan

Kaisu Mäki

Kansainvälisyys, vieraiden kielten omaksuminen käytännön kautta, motivaatio opiskella muitakin kieliä kuin englantia, toisenlaisten kulttuurien kohtaaminen ja aito yhteys erilaisten ihmisten välillä... Vaikka nykyaikaisella viestintätekniikalla on melko mutkatonta järjestää esimerkiksi videokeskusteluja kumppanuuskoulujen välillä, jokainen tietää, ettei sitä voi verrata aitoihin tapaamisiin, yhteiseen tekemiseen ja kokemuksiin. Niitä tarvitaan edelleen, ehkä jopa kipeämmin kuin ennen.

Onko sitten koulun tehtävä järjestää oppilaille ja opiskelijoille matkailua? Se ei kuulu yhdenkään koulun perustehtäviin tai opetussuunnitelmaan. Jokainen retkiä ja matkoja järjestänyt opettaja tietää, millainen työmaa on järjestää luokkaretki tai leirikoulu, etenkin jos matkustetaan Suomen rajojen ulkopuolelle. Jokin tässä opettajia kuitenkin ajaa.

Maailma avartuu

Aina kun lähdetään matkaan, joukossa on nuoria, jotka eivät koskaan aiemmin ole käyneet ulkomailla, matkustaneet junalla tai lentokoneella. Perheellä ei ehkä ole varaa tai kiinnostusta matkailla, mutta nuorelle mahdollisuus kuitenkin halutaan tarjota. Etenkin heille koulun järjestämä matka on ainutlaatuinen tilaisuus nähdä ja kokea maailmaa laajemmin, löytää uusia näkökulmia, luottamusta omaan kielitaitoon ja ylipäänsä selviytymiseen maailmassa. Koulun järjestämät matkat ovat joka tapauksessa sisällöltään toisenlaisia kuin vaikkapa perheiden turistimatkat ja ovat omiaan vahvistamaan ryhmien sisäistä yhteenkuuluvuutta.

Jokaisen matkan aikana saattaa syttyä kipinä ulkomailla opiskeluun, uuden kielen opetteluun tai haaveammattiin, jota ei muuten olisi kuunaan tullut ajatelleeksi. Ystävyysuhteet syvenevät, uusia syntyy. Oma identiteetti alkaa hahmottua tätäkin kautta. Ja kun kyse on nuorista ihmisistä, tämä kaikki tapahtuu päivissä. Opettajat seuraavat vierestä ja toteavat jälleen kerran, että kyllä kannatti.

Kohti kestäväää kansainvälisyyttä

Samaan aikaan kun suositaan kansainvälisyyttä, toivotaan myös kestäväää kehitystä. Ekologisuus on otettava huomioon kaikessa koulun toiminnassa. Suomesta, etenkin Pohjois-Suomesta, on kuitenkin pitkä matka Keski-Eurooppaan, Etelä-Euroopasta puhumattakaan.

Oululainen Laanilan lukio on toteuttanut vuosikymmeniä erilaisia kansainvälisyshankkeita eurooppalaisten lukioiden kanssa, aina merentakaisista Ranskan Réunionia myöten. Nyt lentokilometrejä halutaan vähentää. Opetushallituksen uusimmassa Erasmus+ -rahoituksessa Laanilan lukio lupautui pienentämään kansainvälisen matkustamisen hiilijalanjälkeä radikaalisti rahoitukseen kuuluvan Green Travel -tuen saadakseen. Laiva tai lentokone ei täytä vihreän matkustamisen kriteereitä. Matkojen lento-osuuksilla on suosittava suoria lentoja mahdollisimman lähelle kohdetta ilman välilaskuja tai vaihtoja.

Reittien suunnittelu maata pitkin matkustamiseksi vaatii kansainvälisyysopettajilta sinnikkyyttä. Matkatoimistoillakaan ei oikein ole osaamista tämänkaltaisten reititysten laatimiseen. Vinkkejä junayhteyksistä etsittiin Laanilassakin mm. Facebookin **Maata pitkin matkustavat** -ryhmästä.

Vihreästi Saksaan

Ensimmäinen Green Travel -seurue lähti matkaan sunnuntaina 26.10.2025 klo 23.53 Oulun rautatieasemalta. Määränpäänä oli Saksan Leipzig ja Immanuel-Kant-Gymnasium. Abiturielit **Reino Airisniemi** ja **Otso Mäkinen** olivat viestitelleet ahkerasti isäntäperheidensä nuorten kanssa – nämä olivat jo aiemmin syksyllä olleet kuukauden ajan Laanilan lukiossa Reinon ja Otson perheissä vaihto-opiskelijoina, joten perillä odotti iloinen jälleennäkeminen. Saattajiksi lähtivät saksan ja ruotsin kielen lehtori **Nina Salmela** sekä opinto-ohjaaja **Hanne-Marika Anttila**. Samassa seurueessa matkusti myös työnvarjostukseen aikova äidinkielen ja kirjallisuuden lehtori **Kaisu Mäki**.

Matkareitti: su Oulu–Helsinki klo 23.53–08.43; ma Helsinki–Tukholma klo 12.30–12.30; ma Tukholma–Berliini klo 17.34–10.31; ti Berliini–Leipzig klo 19.45–21.42

”Berliinin junaan noustessa tuli heti olo kun oltaisiin hypätty 80-luvun raitteille. Hyttiin päästyä alkoi naurattaa, koska vaikka Ruotsista lähdettiinkin, ei silti olisi tarvinnut olla niin surströmming-sillejä purkissa kuin siellä junassa. Tiiviissä tunnelmassa juttu luisti ja matka oli mukava. Junan ilmastoinnissa oli säästely, sillä saimme aluksi aikaan saunan ja yöllä napapiirin. Kokemus oli erittäin mieleenpainuva ja myös koominen”, Reino summaa.

”Vaikka tiesin ennalta, että olisimme viidestään samassa hytissä, en osannut mitenkään kuvitella, miten ahdas tila meitä oli vastassa. Mutta se ei vienyt hyvää tuultamme. Ylipäätään viljelimme hurttia huumoria ja nauroimme yhdessä paljon. Aika kului merkillisen nopeasti. Kun oli aika mennä nukkumaan, seurasi melkoista ähinää petien sijaamisessa ja lisää naurua, kun melkein kaksimetrinen Otso yritti vääntäytyä keskimmaiselle pedille nukkumaan”, kertoo Nina. ”Niin vain menivät Tanskan ja Saksan rajat minulta ohi, joten kaiketi nukuin lopulta aivan hyvin. Aamulla onni poreili sisälläni, kun katselin ujoa aurin gonkajastusta ja minulle niin rakasta, saksalaista maisemaa junan ikkunasta kahvikuppi kädessäni. Me todella olimme saapumassa maata pitkin Berliiniin!”

”Junamatka oli kuin vaellus tai partioleiri. Olosuhteet eivät aina ole täydelliset, mutta oikeasti mieleen jää matkan hauskuus, kanssamatkustajien huumori ja yhteisen päämäärän saavuttaminen”, Hanne kiteyttää.

KANSAINVÄLINEN LAANILA Leipzig, Saksa 2026

Minea Koistinen ja Leo Geister

Leipzigissä viettämämme vaihtojakso on näyttänyt meille uudenlaisen arjen, koulun, kulttuurin ja elämän täysin uudessa ympäristössä.

Lähdimme perjantaina 17.4.2026 Oulusta kohti Helsinkiä yöjunalla. Yön aikana ei kerennyt nukkua paljoa, sillä saavuimme kohteeseen melko aikaisin aamulla. 18.4. lensimme Helsingistä Varsovaan. Varsovassa kerkesimme hetken aikaa katsoa nähtävyyksiä McDonald'sin ikkunasta, minkä jälkeen lähdimme junalla kohti Berliiniä. Olimme Berliinissä päivän, jonka aikana kiersimme ympäri kaupunkia ja kävimme DDR- ja teknologiamuseoissa. Illemmalla saavuimme junalla Leipzigin rautatieasemalle, missä meitä odottivat isäntäperheemme. Puolet matkoista kuljettiin ympäristöystävällisesti, mikä tuntuu ekologisesti oikealta ratkaisulta, mutta aivan älyttömän pitkästyttävältä.

Uusi perhe, uusi koulu

Ensimmäisinä päivinä tuntui vähän oudolta olla täysin vierassa perheessä. Alussa aikakin kului tosi hitaasti, kun kaikki oli täysin uutta. Ensimmäisen viikon ajan meillä oli Nina Salmela ja Antti Pekkala mukana saattamassa meitä. Se auttoi hyvin sopeutumisessa, kun oli vielä tutut ihmiset Suomesta mukana.

Viikon jälkeen jäimme tänne keskenämme, mutta pääsimme tutustumaan entistäkin paremmin perheisiimme. Hieman erilaista täällä oli se, että perheissä syötiin aina aamupala ja iltapala yhdessä, myös koulupäivinä. Saksalaiset ovat hieman kohteliaampia kuin suomalaiset, koska he sanovat useammin kiitos, anteeksi tms. Perhe on myös tosi tärkeä asia monille saksalaisille. Me molemmat sopeuduimme todella hyvin host-perheisiimme ja tuntuu tosi haikealta lähteä takaisin Ouluun.

Vaihtojakson aikana kaikki keskustelut isäntäperheessä käytiin joko englanniksi tai saksaksi. Vaihdon aikana meidän kielitaitomme kehittyi tosi paljon: vaihdon alussa piti melko useasti käyttää kääntäjää apuna, mutta vaihdon lopussa ei melkein koskaan. Opimme paljon uusia sanoja, myös kuullun ymmärtämisemme ja puhumisemme kehittyivät huomattavasti.

Opiskelua saksalaisessa koulussa

Saksalaisessa koulussa opettajia kohtaan osoitetaan paljon kunnioitusta. Opettajia kutsutaan yleensä sukunimillä, ja tuntien alussa oppilaiden täytyy nousta seisomaan, kunnes opettaja antaa luvan istua. Myös puhelimien käyttö on koulupäivän aikana kielletty koko koulualueella. Koulun

ilmapiiri vaikutti muutenkin hyvin mukavalta, koska oppilailta oli hyvät välit keskenään, eikä kiusaamista näkynyt. Luokassa kaikki tulivat myös toimeen toistensa kanssa. Kouluun otettiin yleensä omat eväät mukaan isäntäperheistä.

Ensimmäisellä viikolla menimme päiväretkelle Dresdeniin junalla Ninan, Antin ja toisten vaihtareiden kanssa. Siellä ensimmäinen kohteemme oli Frauenkirche, joka on tunnetuin kirkko koko Dresdenissä. Ostimme myös sieltä pari tuliaista Suomeen ja kävimme hygieniamuseossa, jossa oli esimerkiksi "halaava tuoli". Museossa oli myös laite, jossa kahden henkilön piti laittaa päähänsä sensoripannat. Tämän jälkeen kilpailtiin siitä, kumpi pystyy pitämään ajatuksensa "rauhallisempina" ja miettimään mahdollisimman vähän.

Kokemuksena kuukauden vaihto oli aivan uskomattoman siisti ja unohtumaton kokemus. Opimme tästä reissusta todella paljon ja saimme hyödyllisiä taitoja ja tietoja tulevaisuutta varten. Muiste-

lemme tätä kuukautta vielä tulevaisuudessakin hyvänä kokemuksena. Ehdottomasti lähtisimme milloin vain uudestaan, jos vain mahdollisuus tulee. Saksa oli maana myös todella kiva ja täältä jäämme ikävöimään tietysti host-perheitämme, mutta myös ruokaa, säitä, ihmisiä ja kokemuksia. Vaihto oli täynnä kokemuksia ja on todella vaikeaa lähteä takaisin Suomeen, kun Saksasta on tullut niin tärkeä paikka itselle.

Yhteisiä kokemuksia matkalta:

Kävimme katsomassa RB Leipzig – St. Pauli jalkapallo-ottelun. Ottelua oli katsomassa noin 45 000 ihmistä. Kun RB Leipzig teki maalin, korvat oli särkyä metelin takia. Emme olleet ennen käyneet suurella stadionilla katsomassa jalkapalloa, joten kokemus oli aivan mahtava.

Kävimme kansojen taistelujen muistomerkillä vaihdon alussa. Erityisen hienoa tässä oli se, että muistomerkin päälle pystyi kiipeämään kävelemällä yli 400 porrasta ja siellä oli todella hienoja veistoksia. Muistomerkin päältä oli todella hyvä näkymä koko Leipzigiin.

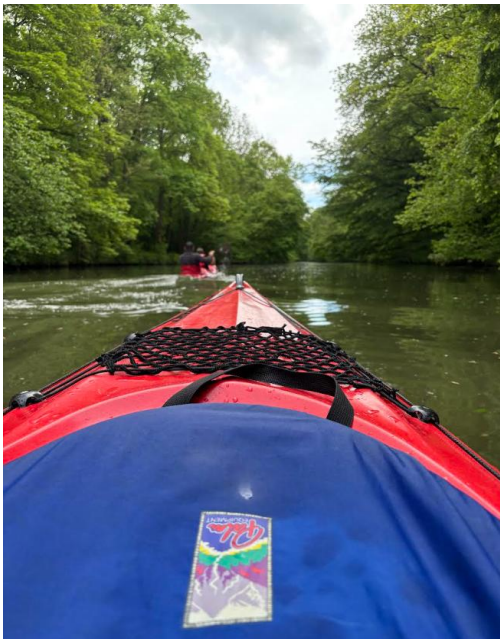
Keskiviikkoisin kävimme “juniori-insinööri-koulussa”, jossa opetettiin kaikenlaista teknologiasta. Tässä kuvassa ohjelmoimme robotin liikkumaan ja tuomaan tavaroita luoksemme.

Leo:

Vaihdon aikana pääsin osallistumaan myös isäntäperheeni vauvan 1-vuotissyntymäpäiville. Juhlissa tapasin paljon perheen sukulaisia ja meillä oli ihan älyttömän hauskaa. Pelasimme pingistä, lautapelejä ja kävimme kävelyllä auringonlaskun aikana.

Kansojen taistelun muistomerkin vieressä on suuri hautausmaa, jonka keskellä on suuri krematorio. Surullista tässä on se, että haudoista varastetaan jatkuvasti erilaisia esineitä, kuten kuparimaljakoita.

Vaihdon aikana kävin melomassa kajakilla noin 24 kilometrin matkan. Retki oli todella hauska mutta myös raskas, sillä siihen kului noin viisi tuntia. Sen jälkeen lihakset olivat todella kipeinä.

Minea:

Toukokuun ensimmäisenä päivänä täällä Leipzigissä järjestettiin laukkakilpailut, joissa pääsin käymään. Se on iso juttu täällä ja siellä oli valtavasti ihmisiä. Oli ihan supersiistiä ja tosi hieno kokemus!

Matkustimme yhdessä host-perheeni kanssa neljäksi päiväksi perheen isovanhempien luo Krempeen. Krempe oli kiva pikkukaupunki ja tykkäsin siitä kovasti!

Samalla kertaa pääsin käymään Hampurissa päiväseltään. Kiertelimme kaupunkia ja erilaisia nähtävyyksiä. Kävimme myös Paradox-museossa. Seuraavana päivänä menimme Neumünsteriin, jossa oli "Designer Outlet" eli kylä, joka koostuu vain kaupoista.

KANSAINVÄLINEN LAANILA An Exchange Year in the Land of white and blue

Iida Liikanen

Fun fact! The first word Lorenzo learned in Finland was the weird sounding “Hölökyn kölökyn” but his favorite word is “Perkele!” It gets straight to the point.

“I came to Oulu in September 2025 from Italy. I knew since February 2025 that I would come to Finland. I was content with the organization's choice of my destination, but I didn't have any big expectations because I didn't want to have any expectations about my exchange program”, says Laanila High School exchange student Lorenzo Trevisanato.

He also says that the only prediction he had was that Finnish people are more reserved and silent than Italian people. That prediction was true. Finns were quieter and more reserved but only the first few times he met them. He was surprised, though, about how respectful and open-minded Finnish people are. How they take their life with a smile every day and don't stress over small things.

“I think this is what I like most about Finland: the people, and how they live, prioritizing their wellbeing and the good of the people around them; _ nature, forests, the cold, _ snow and the activities you can do when it's winter are also reasons why I like this country so much. “

In school life, the biggest difference between his school back in Italy and Laanila high school is the relationship with teachers. For Finns it's common to address people by their first name, not by their last name, title or Mrs or Mr. Another difference is the school system. In Italy they use paper books while most of the materials and studying in Finland happens on laptops. He also mentioned that the exams are more focused on things that could be useful in life outside of school and how to apply the knowledge gained in school in real life. He also likes music in our school because you can learn to play new instruments there.

In Finland, Lorenzo has visited Levi and Ylläs where he could ski, and he has also been to Rovaniemi, Ruka, Kuusamo, Puolanka and Haparanda, mostly during school breaks with his host family. Lorenzo has also given a taste of Italy to his host family by making Espresso coffee with the Moka pot he brought with him from Italy.

In Italy, he mostly misses his friends and family and speaking in his first language. What would Lorenzo say about why you should go on an exchange year in a different country?

“I would recommend an exchange year to discover many things about what the world is like outside of where you've lived all your life, and to expand your knowledge and connect with many people in a special way.”

KANSAINVÄLINEN LAANILA Young Nordplus Voices on Oulu and Europe

Tiina Fredriksson & opiskelijat

Nordplus meeting at Laanila High School and Svenska Privatskolan i Uleåborg, Oulu, 3–9 May 2026.

Voices from Finland, Estonia and Iceland capture a week in Oulu through friendship, discovery and European connection.

Taken together, these reflections offer a compact portrait of Oulu through young people's and teachers' eyes—shaped by shared experiences, cultural exchange and everyday ideas of Europe.

Giorgi Rohelsaar and Zhiger Mussagalee, Tallinn European School, Estonia, with Emily Smith as host, Svenska Privatskolan i Uleåborg, Oulu, Finland

1. Your Oulu experience? We experienced Oulu as welcoming, memorable and easy to enjoy. We especially liked exploring the city centre, spending time with friends and feeling the city's friendly atmosphere and strong sense of community.

Giorgi: I especially enjoyed the welcoming atmosphere and the time we spent together in the city.

Zhiger: For me, Oulu felt memorable because of the city centre, the friendly people and the strong sense of community.

Emily, host: For me, it felt meaningful and nostalgic to show the visitors around my home city.

2. What does the European Union mean to you? For all of us, the European Union means opportunity, connection and the chance to learn from different cultures.

Giorgi: For me, the European Union means peace, freedom and safety.

Zhiger: For me, the EU means cultural diversity and the opportunity to meet people from different backgrounds.

Emily, host: For me, the EU brings languages, traditions and communities together.

Vivian Porthán, Laanila High School, Oulu, Finland

1. Your Oulu experience? I really love how many rivers and lakes there are in Oulu. Seeing water everywhere makes the city feel even more beautiful to me. I especially like Oulujoki River, where this picture was taken, because it has such a peaceful and beautiful view.

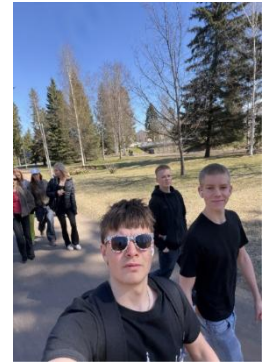
2. What does the European Union mean to you? One of the most important things about the European Union for me is being able to travel freely in Europe. I love how easy it is to discover new places and experience different countries and cultures.

Haukur Rúnarsson and Tómas Ingi Ragnar, Menntaskólinn á Tröllaskaga, Fjallabyggð, Iceland

1. Your Oulu experience? We had a very positive experience in Oulu. We enjoyed the beautiful landscape, walking around the city and noticing how different it felt from our home country.

Haukur: I especially liked the scenery and the calm atmosphere of the city.

Tómas: I found it memorable to see how different Oulu feels from Iceland.

2. What does the European Union mean to you? For both of us, the European Union means opportunity, connection and easier travel across Europe.

Haukur: For me, the EU means rights and opportunities.

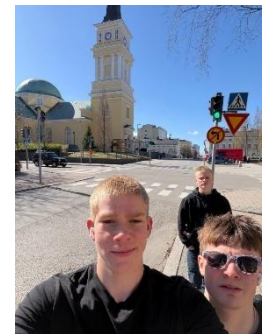
Tómas: For me, the EU means meeting people from other countries, using a shared language and travelling more easily.

Ava Illikainen, Svenska Privatskolan i Uleåborg, Oulu, and Sindri Hafþór Halldórsson, Menntaskólinn á Tröllaskaga, Fjallabyggð, Iceland

1. Your Oulu experience? We had a very positive experience in Oulu. We enjoyed meeting new friends, discovering new places and trying new food. We also appreciated the strong sense of community, the quality of education and how safe the city felt.

Ava: I especially enjoyed learning about different cultures with the Estonian and Icelandic groups.

Sindri: I was surprised by how fast Finnish people walk and how expensive things are in Finland.

2. What does the European Union mean to you? For both of us, the EU is an important part of our lives because it brings safety, connection and a sense of belonging.

Sindri: For me, the European Union means peace, safety and diversity.

Ava: For me, the EU means comfort, connection and a sense of belonging.

Matilda Oja, Fanni Keränen and Helmi Tuovinen, Laanila High School, Oulu, Finland

1. Your Oulu experience? We think Oulu is a beautiful place to live, and because it is familiar to us, the experience felt especially warm and positive. Nallikari Beach is one of the most beautiful places in Oulu, because you can swim, play volleyball with your friends and enjoy the relaxing seaside atmosphere there.

2. What does the European Union mean to you? For us, the European Union is important because it gives young people a sense of belonging and the chance to be part of a wider European community. We value the EU for the freedom, safety and opportunities it offers.

Melinda Raak, Svenska Privatskolan i Uleåborg, Oulu, Finland

1. Your Oulu experience? I experienced Oulu as lively and varied, with beautiful surroundings and a clean, safe atmosphere. During the week, I took part in cultural activities, visited local sites and the university, and built new friendships through shared everyday experiences with the group.

2. What does the European Union mean to you? For me, the European Union creates opportunities to learn about different cultures, make friends across borders and imagine a shared future in Europe.

Silmu Katvala, Laanila High School, Oulu, Finland

1. Your Oulu experience? I was really happy to show our guests around the city and share some of the places that make Oulu feel special to us. One of the best things about Oulu is the wide range of opportunities to spend time in nature, which are both plentiful and varied.

2. What does the European Union mean to you? For me, Europe means freedom and safety. I also associate the EU with values such as equality and human rights, even though there is still work to be done in Europe as well.

Nicu Cornesco, Tallinn European School, Estonia

1. Your Oulu experience? Visiting Oulu was an eye-opening experience. Finnish culture felt different from what I had seen before, especially the food, with its fresh ingredients and sense of authenticity. The city stood out because of its friendly people, calm atmosphere and accessibility, which made it feel inclusive and welcoming. Overall, Oulu is a place I would gladly visit again and could even imagine living in one day.

2. What does the European Union mean to you? To me, the EU is a community of cultures working together for peace and cooperation. On a personal level, it means safety, stability and the possibility of a better life. Having moved from Moldova to Estonia, I have felt clear differences in everyday life, including security, development and opportunity, and that has made me value even the small things that improve people's lives.

Matilde Bluemink, Laanila High School, Oulu, Finland

1. Your Oulu experience? It was really nice to show our guests our city and culture. The programme included many activities that highlighted some of the best sides of Oulu. For me, Oulu is especially important because the people who matter most to me live here.

2. What does the European Union mean to you? To me, the European Union means freedom and a sense of safety. It also stands for human rights and equality, including progress in women's rights.

Mia Sofi Maulud and Ilana Chernyak, Tallinn European School, Estonia

1. Your Oulu experience? For both of us, Oulu was an exciting and memorable place where we made new friends, discovered a new culture and shared many special moments.

Mia: Being an exchange student in Oulu was an exciting experience because I got to discover a new culture, meet new friends and enjoy the snowy winter. Since Finland is part of the European Union, I also learned about different European countries and traditions from other students. The experience helped me become more independent and open to new ideas.

Ilana: My week-long trip to Oulu was an amazing experience. I especially enjoyed making new friends, meeting new people and sharing memorable moments throughout the week.

2. What does the European Union mean to you? For both of us, the European Union represents connection, opportunity and an easier life across Europe.

Mia: The European Union is a group of European countries that work together to support peace, trade, education and travel between countries. It also gives students opportunities to learn about different cultures and connect with people across Europe.

Ilana: For me, the European Union means easier travel, study, work and trade across many European countries. It also means more opportunities to meet people from different cultures, travel freely and enjoy the benefits of communication and cooperation across Europe.

Manna Moilanen, Laanila High School, Oulu, Finland

1. Your Oulu experience? Oulu is my hometown, so it will always hold a very special place in my heart. Koitelinkoski Rapids is especially dear to me because so many of my childhood memories are tied to it, and Nallikari Beach is another place that I have always loved.

2. What does the European Union mean to you? For me, the European Union means cooperation, peace, freedom of movement and exciting opportunities to study or work abroad in the future.

Bohdana Pirohovska, Svenska Privatskolan i Uleåborg, Oulu, Finland

1. Your Oulu experience? Oulu is a wonderful city to visit if you want to experience something different. My time here has been very positive. It is easy to get around, the air feels fresh, and nature is always close by. The city also has a strong cultural side, especially as Oulu is the European Capital of Culture in 2026.

2. What does the European Union mean to you? I am very happy to be part of the European Union. It brings stability and offers people many opportunities, such as work, rights and a sense of belonging.

For me, the EU plays an important role in creating opportunities and connections.

Minttu Viljakainen, Svenska Privatskolan i Uleåborg, Oulu, Finland

1. Your Oulu experience? My experience of Oulu has been very positive. The city feels safe and clean, and there are many enjoyable things to do, especially in summer. It was lovely to have the Nordplus guests here and show them around the city, its walking paths and beautiful seaside. I have lived in Oulu almost my whole life, and I truly value its nature and outdoor opportunities.

2. What does the European Union mean to you? The European Union makes it possible for us to travel freely between member countries and experience other European cultures without needing visas. For me, that freedom makes the EU especially valuable.

Mila Bucureci, Tallinn European School, Estonia

1. Your Oulu experience? Coming to Oulu for our Nordplus exchange felt surprisingly similar to being back home in Tallinn. The city centre was pleasant and calm, but there did not seem to be much for teenagers to do, especially in the evenings. The weather, people and atmosphere reminded us a lot of Estonia, so at times it hardly felt like we were in a different country.

2. What does the European Union mean to you? You can clearly see that Finland is part of the European Union through the euro, student exchange opportunities, EU flags on public buildings and how easy it was for us to travel here without border checks.

Noomi Rasmussen, Svenska Privatskolan i Uleåborg, Oulu, Finland

1. Your Oulu experience? Oulu is a peaceful and safe city, which I value a lot. Life here can sometimes feel quiet, but there are also many good things: friendships, calm cafés, free sports activities on certain days and plenty of hobbies for young people. The city is clean, accessible and a good place for studying because it offers both comfort and safety.

2. What does the European Union mean to you? For me, being part of the European Union means safety and freedom of movement. It makes it easier to travel, study or work in another EU country, which gives young people more opportunities. I also value the EU's role in addressing shared challenges such as climate change and in supporting access to education.

Zara Tehilah Chizaram Onochie, Tallinn European School, Estonia

1. Your Oulu experience? My trip to Oulu was a memorable experience. There were many interesting things to do and explore, and I especially enjoyed discovering the local food. The people, although sometimes reserved, were helpful and kind. Oulu also felt familiar to me, because Finnish and Estonian cultures share many similarities.

2. What does the European Union mean to you? For me, the European Union means peace, harmony and connection between European countries. It also represents the idea of working together to create a better future for everyone.

Teachers' reflections

Diljá Helgadóttir and Baldur Sverrisson, teachers at Menntaskólinn á Tröllaskaga, Iceland

1. Your Oulu experience? Some of our highlights were meeting our hosts, discovering unusual local sights and stepping outside our comfort zone by singing karaoke in front of strangers. Those moments made the trip especially memorable and left us with a strong sense of connection and well-being.

2. What does the European Union mean to you? For us, the European Union means freedom, solidarity, cooperation and shared responsibility.

Tiina Fredriksson, teacher at Laanila High School, Oulu, Finland

1. Your Oulu experience? In my opinion, Oulu's greatest strengths are its clean nature and peaceful atmosphere. Across the seasons, visitors often remember experiences such as snow and ice, the Northern Lights, autumn colours and Finnish traditions like sauna and grilling sausages outdoors.

2. What does the European Union mean to you? We are fortunate to have the opportunities the European Union offers through international programmes such as Nordplus and Erasmus+ to broaden the horizons of both teachers and students. These experiences strengthen our sense of shared European identity while allowing us to learn from one another's languages, cultures and diversity. They also build strong, meaningful connections among young people, host families and teachers, creating friendships that can last a lifetime. We would also like to thank all our wonderful guests for their enthusiasm and curiosity. We look forward to meeting again in Iceland this autumn!

Participating teachers in Oulu included Sæbjörg Ágústsdóttir, Kristín Anna Guðmundsdóttir, Tiina Fredriksson, Diljá Helgadóttir, Baldur Sverrisson, Hanna Geara, Nina Salmela, Noemi Pataki, Gerry Massa, Eva Åström and Hanne-Marika Anttila.

KANSAINVÄLINEN LAANILA

Erasmus+, italialaiset Oulussa 11.–18.4.2026

Saana Kuutti ja Vilma Honkalampi 25D

Lauantai 11.4.

Menimme kaikki hakemaan omat Firenzestä saapuneet isännöivät lentokentältä, minkä jälkeen menimme koteihimme. Illasta kaikki suomalaiset olivat järjestäneet kodeissaan vähän omia aktiviteetteja, kuten ulkoilua ja perheen kanssa syömistä.

myös tuomiokirkon, kaupungintalon, torin, kirjaston ja Nallikarin rannan. Kaikki suomalaiset esittelivät tietyn kohteen. Kiertueemme loppui Nallikariin, josta palasimme bussilla keskustaan.

Keskustassa veimme italialaiset syömään Hesburgeriin, josta he tykkäsivät kovasti. Tämän jälkeen kävimme ripeästi Valkeassa, minkä jälkeen osa ryhmästä lähti viettämään saunailtaa ja loput menivät pelaamaan biljardia.

Maanantai 13.4.

Kokoonnuimme Wäläcky-tilaan ja leikimme hie-
man tutustumisleikkejä, mikä auttoi vielä kertaa-
maan kaikkien nimet. Leikkien jälkeen esitte-
limme italialaisille opiskelijoille Laanilan lukion
tiloja, kuten aulaa, luokkia ja kellarin. Näytimme
myös vessat heille ja he olivat innoissaan, sillä ita-
lialaisessa koulussa ei ole yksittäisiä vessoja. Eräs
vieraistamme kommentoi: "Olisipa meilläkin näin
paljon peilejä koulussa."

Sunnuntai 12.4.

Tapasimme kaikki 30 projekti-
laista Oulun taidemuseon
luona. Taidemuseolta läh-
dimme yhdessä Oulu-kiertu-
eelle, joka alkoi Ainolan puis-
tosta. Näytimme italialaisille

Kierroksen jälkeen keskusteltiin vielä Suomen poliittisesta järjestelmästä. Seuraavaksi löysimme tiemme Kaisun luokkaan, jossa kirjoitimme ryhmässä vaikuttavaa puhetta jostain ilmiöstä, kuten internetin käytöstä ja nuorisotyöttömyydestä. Kolmen hengen ryhmässä oli sekä suomalaisia että italialaisia, ja pääsimme keskustelemaan vahvasti omista mielipiteistämme englanniksi. Iltapäivällä oli vielä Euroopan parlamentti -simulaatio, jossa kuulimme EYP:stä ja keskustelimme ongelmista.

Koulupäivän jälkeen hengasimme Hovinsuon kentällä, pelasimme jalkapalloa ja heittelimme pesäpalloa. Pelailujen jälkeen lähes kaikki suuntasivat yhden opiskelijan kotiin pelaamaan lauta- ja videopelejä, soittamaan kitaraa ja pianoa sekä tutustumaan muihin.

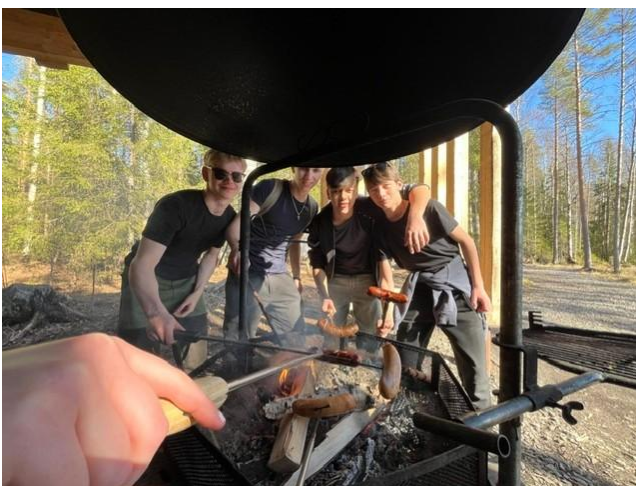
Tiistai 14.4.

Lähdimme aikaisin aamulla kohti Kierikkiä. Siellä meillä oli tunnin ohjattu kierros. Kivikauden kylään saavuttuamme söimme koululta saatuja eväitä kodassa ja järven rannalla. Italialaiset ihastuivat suomalaisen järvimaisemaan. Kylässä oli ohjelmana kokeilla jousiammuntaa ja reiän kaiverrusta kiveen. Vieraamme tykäsivät kovasti aktiiviteetteihin eikä tullut

Saimme vielä kierrellä Kierikin arkeologisessa näyttelyssä ja museokaupassa.

parin
meillä
tylsää
käydä

Kierikki-reissun jälkeen bussimme suuntasi Lopulan luontopolulle. Luontopolkukävelyimme oli noin 5 kilometriä, ja nuotiopaikka oli puolivälissä. Italialaiset ihastelivat suomalaista metsää ja ottivat paljon kuvia. He pääsivät näkemään myös vähän lunta. Kun saavuimme suolammen rannassa sijaitsevalle makkaranpaistopisteelle, paistoi ihanasti aurinko ja oli mukavan lämmin. Levähdimme parisen tuntia, paistoimme makkaroita ja pidimme hauskaa. Italialaiset tykäsivät makkaroihin ja söivät niitä reippaasti. Tauon

jälkeen kävelimme takaisin parkkipaikalle, josta omat kyytimme tulivat hakemaan meidät. Kaikilla oli vähän eri suunnitelmat illaksi.

Keskiviikko 15.4.

Tapasimme Oulun taidemuseolla ja saimme nähdä upean saamelastaisten näyttelyn, josta italialaiset opiskelijat pitivät myös. Sen jälkeen meille näytettiin Metal age -esitys, jossa kerrottiin siitä, minkälaista metallimusiikki on Suomessa ja Oulussa.

Koululla söimme riisipuuroa, josta moni italialainen tykkäsi. Seuraava aktiviteetti oli kuvataidetta, jossa kaksi opiskelijaa projektista ohjeisti meitä tekemään vaikuttavaa taidetta Agenda 2030 -aiheesta. Ryhmät koostuivat italialaisista sekä suomalaisista opiskelijoista.

Koulupäivän jälkeen lähdimme lähes kaikki yhdessä hohtokeilaamaan. Sekä italialaiset että suomalaiset pitivät tästä vapaa-ajan aktiviteetistä ja kaikki olivat innolla odottaneet sitä.

Keilaamisen jälkeen menimme katsomaan *On Oulu Tää* -musikaalia Pohjankartanon saliin ja italialaiset kertoivat sen olevan yllättävän hyvä. He hyräilivät vielä esityksen jälkeen laulujen sanoja.

Torstai 16.4.

Lähdimme bussilla kaikki kello 8 kohti Rovaniemeä mukana koulun eväät. Bussimatalla seurustelimme ja kuuntelimme musiikkia. Rovaniemelle saavuttua ensimmäinen pysähdyspaikamme oli Arktikum, jossa söimme maukkaan lounaan. Tämän jälkeen meitä odotti museossa opastettu kierros, joka kertoi Rovaniemen historiasta ja Lapin upeasta luonnosta. Kierroksen jälkeen saimme vähän vapaa-aikaa kierrellä museossa ja ostaa matkamuuistoja. Kävimme katsomassa hienon videon Lapin kahdeksasta vuodenaikasta, jonka jälkeen suuntasimme bussilla joulupukin Pajakylälle. Kävimme moikkaamassa joulupukkia ja otimme koko porukalla hänen kanssaan kuvan, jonka jälkeen kiertelimme pajoissa ja kylän kaupoissa. Italialaiset tykkäsivät kovasti Pajakylästä ja joulupukista.

Kun lähdimme Rovaniemeltä takaisin Ouluun, pysähdyimme pari tunniksi Haaparantaan. Siellä kävimme Candy World -karkkikaupassa ja saimme muutenkin vapaa-aikaa. Italialaiset olivat ihmeissään karkkikaupasta, koska se oli niin valtava ja sieltä löytyi kaikenlaisia herkuja. Eräs italialainen kommentoi näin: "Olisipa Italiassakin yhtä laajaa karkkivalikoimaa!" Vieraamme ottivat paljon kuvia karkkikaupasta ja pysähdys olikin vähän pidempi, koska he pitivät paikasta niin kovasti.

Perjantai 17.4.

Aamun aloitimme maanantaina tehtyjen puheiden pitämisellä, jonka jälkeen esittelimme keskiviikkona tehdyt taideteoksemme muille opiskelijoille ja opettajille. Esittelyjen jälkeen jäi vapaa-aikaa ja muutamat italialaiset pelasivat pingistä aulassa. Tauon jälkeen oli paneelikeskustelu, johon olimme saaneet keksiä kysymyksiä nuorille poliittisten puolueiden edustajille. Tämän loputtua opettaja jakoi italialaisille opiskelijoille Erasmus+ -todistukset ja kangaskassit, ja menimme yhdessä syömään lounasta.

Lounaan jälkeen menimme kaikki yhdessä keskustaan ja annoimme italialaisille vapaa-aikaa katsella maisemia ja ostaa tarvittavia tuliaisia. Kokoonnuimme Valkeaan ja lähdimme siitä yhdessä bussilla takaisin koululle.

Koululla noin kuuden aikaan illasta teimme kotitalousluokissa lohikeittoa ja pannaria. Italialaiset pitivät siitä. Italialainen oppilas kuvaili kokeumusta näin: "Olisi ollut mukavaa Italiassa kokata kaikki porukalla jotain paikallista myös, koska tämä oli niin hauskaa."

Koska italialaiset halusivat ottaa viimeisestä illasta kaiken ilon irti, lähdimme illalla vielä yhdessä koko porukalla pelaamaan jalkapalloa Hovinsuon kentälle. Kun ilta pimeni ja kello oli paljon, lähdimme kaikki kotiin.

Lauantai 18.4.

Herätys oli aikainen, sillä lentokentällä piti olla viimeistään kello 4. Siellä hyvästeltiin toisemme, kiitettiin projektista ja otettiin yhdessä kuvia.

Digimedia on vahvasti läsnä arjessamme, mutta mitä se tarkoittaa esim. hyvinvoinnin tai opiskelukyvyn kannalta?

DIGIHYVINVOINNIN JA DIGIHYVINVOINTIOSAAMISEN EDISTÄMINEN KOULUISSA

- UNLOGGED

01.03.2025 - 31.12.2027

MIKÄ UNLOGGED?

Oulun yliopiston koordinoima hanke, jonka tavoitteena edistää opiskelijoiden ja henkilökunnan **digihyvinvointia** ja **digihyvinvointiosaamista**.

Laanilan lukio on hankkeen yhteistyökumppani.

TAVOITTEEMME LYHYESTI:

- Kehittää lukioon **digihyvinvointia** ja **digihyvinvointiosaamista** edistävä toimintamalli, joka edistää myös opiskelukykyä sekä hyvää opiskelu- ja työilmapiiriä
- Edistää nuorten digimedian ja älypuhelisten käytön hallintaa ja henkilökunnan valmiuksia tukea ja ohjata nuorten digimedian käyttöä niin, että se tukee heidän hyvinvointiaan

MIKÄ DIGIHYVINVOINTI TAI DIGIHYVINVOINTIOSAAMINEN?

- **Digihyvinvointi** = tasapaino digimedian käytön hyötyjen ja haittojen välillä niin, että käyttö edistää hyvinvointia, toimintakykyä ja kognitiota (esim. keskittymistä)
- **Digihyvinvointiosaaminen** = osaamista liittyen digimedian käytön hyvinvointivaikutusten tunnistamiseen, tarvittaessa käytön tietoiseen rajoittamiseen sekä toiminnan muuttamiseen

Projektipäällikkö Krista Hylkilä:
krista.hylkila@oulu.fi

Nettisivut: [UnLogged](#)

MITEN VAIKUTTAA KOULUN ARKEEN?

- Toimintamallia tullaan suunnittelemaan ja käyttämään koulussa: suunnittelu toteutuu yhteistyössä
- Voi vaikuttaa esim. älypuhelisten käyttöön kouluaihana

MITÄ TARJOAA NUORELLE?

- Uutta osaamista ja konkreettisia työkaluja digihyvinvoinnin edistämiseen
- Mahdollisuus osallistua mukaan kehittämiseen - sinun ääntäsi kuunnellaan!
- Opiskelijat voivat osallistua hankkeen webinaareihin - **myös vanhemmat ovat lämpimästi tervetulleita!**

**Euroopan unionin
osarahoittama**

